Dosarul nr. 3-1952/2022
2-22099570-12-2c-12072022

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

04.05.2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Președintele ședinței, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Cezara-Valeria Rotaru

examinând în ședință publică, acțiunea de contencios administrativ, înaintată de către SRL „Gările Auto Moderne" împotriva Agenției Proprietății Publice, persoane terțe : ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului", ÎS „Gările și Stațiile Auto", cu privire la anularea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

La 11.07.2022, SRL „Gările Auto Moderne" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Proprietății Publice, persoane terțe : ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului", ÎS „Gările și Stațiile Auto", solicitînd :

- Constatarea ineficienței notificării de rezoluțiune nr. 09-05-3132 din 17.05.2022, înaintată de Agenția Proprietății Publice către „Gările Auto Moderne" SRL, cu privire la rezoluțiunea anticipată a contractului de parteneriat public-privat nr. 3/09 din 17.12.2018.

În motivarea acțiunii a fost invocat următoarele : Prin notificarea nr 09 05-3132 din 17 mai 2022, Agenția Proprietății Publice în calitate de partener public al contractului de parteneriat public-privat nr 3/09 din 17 decembrie 2018 privind modernizarea și eficientizarea activității filialelor Î.S. „Gările și Stațiile Auto", a informat partenerul privat „Gările Auto Moderne", că până în prezent nu a fost prezentată garanția de bună execuție eliberată de o bancă comercială conform pct. 15.1.1 al contractului nr. 3/09 din 17 mai 2018, care să acopere inclusiv perioada de 20 ianuarie 2021 - 19 ianuarie 2022, cerință ce derivă din pct. 15.1.2. Astfel în calitate de partener public Agenția Proprietății Publice, în calitate de partener public notifică despre rezoluțiunca anticipată a contractului nr. 3/09 din 17 decembrie 2018, din data de 20 august 2022 în legătură cu executarea necorespunzătoare a obligațiilor ce derivă din contractul 3/09 din 17 decembrie 2018.

Astfel fiind, reclamanta învederează următoarele considerente de fapt și drept în vederea constatatorii ineficienței notificării despre rezoluțiunca anticipată a contractului nr. 3/09 din 17.12.2018:

Conform prevederilor statuate la pct. 15 al Contractului de parteneriat public - privat privind modernizarea și eficientizarea activității ÎS „Gările și Stațiile Auto" nr 3/09 din 17.12.2018, partenerul privat se obligă să garanteze finanțarea parteneriatului public – privita instituit prin prezentul contract pe întreaga perioadă de valabilitate a acestuia, în volumul și termenele prevăzute la pct.8.3 din prezentul contract, prin constituirea garanției de bună execuție a Contractului, eliberată de o bancă sau de o

companie de asigurări, pentru perioada investițională indicată în Anexa nr. 3 la prezentul contract (3 ani din data semnării contractului).

Conform dispozițiilor contractului inserate la pct. 15.1 2, pentru garantarea realizării investițiilor de implementare a parteneriatului public-privat, partenerul privat va constitui o garanție cu valoarea de 5 milioane lei pentru fiecare an investițional. Garanția pentru anul trei investițional va fi prezentată cu termen de valabilitate de doi ani.

Potrivit clauzei contractuale de la pct. 15.1.3 al Contractului, pentru garantarea realizării investițiilor asumate în baza parteneriatului public-privat, Partenerul privat prezintă Partenerului public scrisoarea de garanție emisă pentru garantarea realizării investițiilor de implementare a parteneriatului public-privat, în termen de 30 de zile de la semnarea prezentului contract pentru primul an investițional. Garanțiile pentru anii doi și trei investiționali vor fi prezentate cu 30 de zile înainte de termenul de expirare a garanțiilor instituite pentru primul an investițional și respectiv al doilea an invcstițional.

Întru executarea clauzelor contractuale precizate în contractul de parteneriat-public privat, partenerul privat a prezentat partenerului public Polița de asigurare facultativă de garanții contractuale nr. AG/21 din 20.01.2021 pentru anul trei investițional. Termenul de valabilitate a poliței de asigurare a fost stabilit pentru perioada 21.01.2021 - 19.01.2022, Polița de asigurare prezentată de reclamantă a fost acceptată de Agenția Proprietății Publice iar careva obiecții referitor la termenul de valabilitate al acesteia nu au fost invocate și nici prezentate ulterior reclamantei.

Respectiv, odată acceptată de Agenția Proprietăți Publice, garanția de bună execuție aferent anului investițional trei (polița de asigurare) s-a consumat și a produs efectele juridice conforme cu contractul și înțelegerea părților.

Este de precizat că, în contextul prezentării garanției de bună execuție pentru perioada investițională 21.01.2021 - 19.01.2022, Comisia de Monitorizare a Contractului de parteneriat public-privat a interpelat Comisia Națională a Pieței financiare, solicitând opinia referitor la faptul dacă riscurile specificate în polița de asigurare menționată cad sub incidența categoriilor de riscuri ce pot fi acoperite de compania SA „Moldasig”.

Comisia Națională a Pieței Financiare, prin răspunsul nr. 04-41/1794 din 29.06.2021, a comunicat că riscurile specificate în polița de asigurare eliberată de SA „Moldasig” derivă, conform contractului cadru încheiat între părți, neopozabil autorității de supraveghere nebancare.

Pe de altă parte, conform procesului verbal № 5 al Comisiei de monitorizare a Contractului № 3/09 din 17.12.2018, la subiectul examinarea garanției de buna execuție a fost solicitat doar contractual încheiat cu compania de asigurări, din nou fără să fie formulate pretenții asupra termenului de valabilitate a garanției de bună execuție/poliței de asigurare.

Respectiv, careva carențe ale garanției de bună execuție și poliței de asigurare prezentată de SRL „Gările Auto Moderne” aferent anului investițional trei (2021), nu au fost depistate și invocate de către Agenția Proprietății Publice. Așadar, aceasta a fost acceptată fără rezerve.

În continuare, la expirarea termenului de valabilitate a poliței de asigurare nr. AG/21 din 20.01.2021, SRL „Gările Auto Moderne” a prezentat Agenției Proprietății Publice Polița de asigurare de Garanții nr. GF/22-01 cu termen de valabilitate de la 20.01.2022 până la 19.01.2023. Or, așa cum specifică pct. 15.1.2 din contract, pentru anul trei investițional urmează să fie prezentată o garanție de bună execuție cu perioada de valabilitate de 2 ani de zile.

Polița de asigurare cu perioada de valabilitate 20.01.2022 - 19.01.2023 a fost prezentată cu scopul executării întocmai a prevederilor pct. 15.1.2 din contract, or, anul 2022 nu este un an investițional și nu necesita careva asigurări din partea partenerului privat. Mai mult ca atât, pe bună dreptate și justificat,

partenerul privat a decis prezentarea unei polițe de asigurare pentru perioada 20.01.2022 – 19.01.2023 atît timp cît polița de asigurare prezentată pentru anul precedent, cu perioda de valabilitate 20.01.2021 – 19.01.2022, a fost acceptată de Agenția Proprietății Publice.

Urmare a examinării Contractului de asigurare de garanții de bună execuție № G1722-01, la data de 22.02.2022 prin demersul № 09 05-1114, în calitate de asigurat, Agenția Proprietății Publice a înaintat CA „General Asigurări" SA, emitent al garanției de bună execuție și emitent al poliței de asigurare de garanții, propuneri de modificare a Contractul de asigurare de garanții.

La data de 02.03.2022 și 04.03.2022, la sediul Agenția Proprietății Publice s-au desfășurat consultări cu reprezentanții CA „General Asigurări" SA și S.R.L. „Gările Auto Moderne" pe marginea potențialelor modificări la Contractul de asigurare de garanții de bună execuție № GF/22-01.

Urmare a consultărilor, CA „General Asigurări" SA în comun cu S.R.L. „Gările Auto Moderne" a elaborat Contractul de asigurare de garanții de bună execuție întru executarea cerințelor Agenției Proprietății Publice în calitate de asigurat.

Cu toate acestea, prin scrisoarea nr. 05-05-1573 din 11.03.2022 Agenția Proprietății Publice a comunicat partenerului SRL „Gările Auto Moderne" despre restituirea în original a garanției nr. 01/2022 de bună execuție din 03.02.2022 și Poliței de asigurare de garanții GF/22-01 din 03.02.2022, motivând că acestea urmează să fie prezentată cu termen de valabilitate de 2 ani de zile și să cuprindă perioada anilor investiționali 2021 - 2022, cerință însă care nu putea fi îndeplinită la această etapă de partenerul privat, inclusiv urmare a comportamentului partenerului public.

Drept urmare a deciziei Comisiei, la data de 29.03.2022, SRL „Gările Auto Moderne" a înaintat o cerere către SA „Moldasig" cu privire la prelungirea termenului de valabilitate a poliței de asigurare facultativă de garanții contractuale AG/21 nr.Ol din 20.01.2021 și a scrisorii de garanții de bună execuție nr.01/2001 pentru perioada 19.01.2022 - 19.01.2023, în scopul de a corespunde termenului stabilit conform dispozițiilor p.15.1.2 al Contractului de parteneriat public - privat № 3/09.

În consecință, SA „Moldasig" a comunicat despre imposibilitatea prelungirii termenului de valabilitate a poliței de asigurare facultativă de garanții contractuale AG/21 nr.01 din 20.01.2021 și a scrisorii de garanții de bună execuție nr.01/2001 pentru perioada 19.01.2022-19.01.2023, reținând următoarele motive :

- În conformitate cu prevederile condițiilor de asigurare ale SA *„Moldasig" aferente tipului de asigurare a garanțiilor contractuale , Clasa 15 Asigurări generale, aprobate de Consiliul Societății MOLDASIG SA și Comisia Națională a Pieței Financiare în calitate de Autoritate de Supraveghere, contractele de asigurare cu privire la subscrierea riscurilor aferente tipului de asigurare nominalizat se încheie pentru o perioadă ce nu depășește 12 luni;*

- Baza tehnică cu privire la calculul primei de asigurare și a rezervelor tehnice de asigurare pentru Clasa 15 Asigurări generale, Asigurarea garanțiilor contractuale, aprobată de actuarul licențiat, prevede calculul primelor de asigurare la încheierea contractelor de asigurare și calculul rezervelor tehnice de asigurare, doar pentru perioade de asigurare ce nu depășesc 12 luni;

- Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.1/5 din 11 ianuarie 2011, cu privire la aprobarea Regulamentului privind rezervele tehnice de asigurare, obligă Asigurătorul de a constitui și de a menține anual un șir de rezerve tehnice de asigurare printre care și rezerva primei necâștigate, care se calculează separat după formulă pentru fiecare contract de asigurare, luând în calcul termenul de acțiune a unui contract de asigurare ce nu depășește 12 luni prin însumarea cotei părți din prima brută subscrisă, aferentă perioadei neexpirate a contractului de asigurare.

Astfel, reclamanta a remis în adresa Agenției Proprietății o scrisoare prin care a explicat că, din punct de vedere tehnic și legal, se află în imposibilitate de a prelungi pentru anul 2022 termenul de valabilitate a poliței de asigurare de Garanții nr. GF/22-01, eliberată de SA „Moldasig" cu termenul de valabilitate de la 21.01.2021 - 19.01.2022, anexând în acest sens răspunsul prezentat de SA „Moldasig".

Este de reținut că, la etapa actuală, partenerul SRL „Gările Auto Moderne" este în imposibilitate obiectivă de a prezenta o garanție de bună execuție cu termen de valabilitate de la 21.01.2021 până la 20.01.2023, or în virtutea legislației în vigoare și a specificului garanției de bună execuție, aceasta nu poate fi eliberată cu valabilitate retroactivă.

Mai mult ca atât, eliberarea unei astfel de garanții de bună execuție nu poate fi eliberată de o bancă comercială fără să fie încălcate normele legislației în vigoare. Or, este inadmisibil de a garanta buna execuție a unor obligații executate anterior emiterii garanției bancare.

Pe de altă parte, polița de asigurare nu poate fi eliberată pe un termen mai mare de un an de zile. Astfel, este imposibil de a prelungi termenul de valabilitate a poliței de asigurare nr. AG/21 din 20.01.2021. De asemenea, este imposibil de a obține o poliță de asigurare care să acopere riscurile unei perioade precedente emiterii.

Cu referire la alegațiile precizate atenționează asupra prevederilor art. 1 din Legea nr. 407 din 21.12.2007 cu privire la asigurări, care explică că noțiunea de risc semnifică un eveniment inconvenient, posibil și viitor care ar putea afecta bunurile, capacitatea de muncă, viața ori sănătatea persoanei.

Mai mult ca atât, conform pct. 12 al contractului nr. 3/09 din 17.12.2019, Comisia de monitorizare a parteneriatului public-privat este obligată periodic (cel puțin odată în an) să verifice nivelul de implementare a parteneriatului public-privat împreună cu Partenerul privat, pentru a determina gradul de executare a parteneriatului public-privat, inclusiv corespunderea acestuia cu angajamentele prevăzute de prezentul Contract.

Respectiv, careva obiecții aferent gradului de executare a parteneriatului public-privat aferent perioadei asigurate, de la 20.01.2021 până la 19.01.2022, nu au fost invocate de către Comisie. Astfel, decizia Agenției Proprietății Publice cu referire la neacceptarea garanției de bună execuție pentru perioada 20.01.2022 - 19.01.2023 urmează a fi apreciată critic.

În concluzie, în temeiul prevederilor cadrului legal relevant, care reglementează piețele asigurărilor, S.R L. „Gările Auto Moderne" este în imposibilitate de a prezenta garanție de buna execuție eliberată de o bancă comercială care să asigure perioada precedent emiterii precum nu poate prezenta nici polița de asigurare de garanții cu perioadă de valabilitate de 2 ani de zile, acest fapt fiind imposibil atât în sensul prelungirii cât și ca efect retroactive.

Cu toate acestea, consideră că partenerul privat SRL „Gările Auto Moderne" și-a executat obligațiile contractuale și a prezentat actele pentru garantarea finanțării parteneriatului public- privat pe întreaga perioadă de valabilitate, în volumul și termenele prevăzute la pct. 8.3 din prezentul contract, prin constituirea garanției de bună execuție a Contractului, eliberară de o companie de asigurări.

Astfel, în conformitate cu art. 915 Cod civil, rezoluțiunea pentru neexecutare are loc când se întemeiază pe dispozițiile art. 916, 917, 918 sau 919, precum și când se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligației contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluțiune.

Reieșind din prevederile alin. (1), (2), art. 916, Cod civil, creditorul are dreptul la rezoluțiune dacă neexecularea de către debitor a obligației contractuale este esențială. Neexecutarea obligației contractuale este esențială în unul dintre următoarele cazuri : a) ea privează în mod substanțial creditorul de ceea ce se putea aștepta în baza contractului, în raport cu întregul raport contractual sau tranșa supusă rezoluțiunii,

cu excepția cazului în care la momentul încheierii contractului debitorul nu a prevăzut și nici nu putea să prevadă în mod rezonabil acel rezultat; b) executarea întocmai a obligației ține de esența contractului; c) ea este intenționată sau din culpă gravă; d) dă creditorului motiv să creadă că nu poate conta pe executarea din partea debitorului în viitor.

În baza celor enunțate supra conchide asupra faptului că nici un temei legal nu este întrunit care să-i acorde dreptul partenerului public pentru a solicita rezoluțiunea contractului. La etapa în care Agenția Proprietăți Publice notifică partenerul privat despre rezoluțiunea contractului, lucrările care constituie obiectul contractului erau efectuate.

Conform alin. (1), art. 775. Cod civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Astfel, reieșind din principiile bunei-credințe, partenerul privat întru executarea în tocmai a prevederilor pct. 15.1.2 din contract, a prezentat polița de asigurare pentru perioada 20.01.2022 - 19.01.2023. Punctează faptul că anul 2022 nu constituie un an investițional și nu necesită careva asigurări din partea partenerului privat. De asemenea partenerul privat a considerat justificată prezentarea poliței de asigurare pentru anul 20.01.2022 - 19.01.2023, dat fiind faptul că pentru anul precedent, polița de asigurare valabilă pentru perioada 20.01.2021 - 19.01.2022 a fost acceptată de Agenția Proprietății Publice fără careva obiecții, astfel generând o practică statornică între părți.

Reieșind din alin. (1), art. 922, Cod civil, dacă executarea s-a oferit cu întârziere sau executarea efectuată nu corespunde în alt mod contractului, creditorul este decăzut din dreptul la rezoluțiune pentru acea neexecutare în cazul în care declarația de rezoluțiune nu este notificată într-o perioadă rezonabilă.

În baza faptului că partenerul public a acceptat polița de asigurare pentru anul precedent, valabilă pentru perioada 20.01.2021 - 19.01.2022, fără obiecții, și fără de a înainta o notificare de neexecutare, stabilindu-se astfel o practică statornică între părți, constituie temei de declarare ca prescrisă a notificării de rezoluțiune a contractului fiindcă nu a fost înaintată într-o perioadă rezonabilă.

Din conținutul art. 357 alin. (1) Cod Civil, rezultă că, în cazul unui act juridic care nu este nul sau anulabil, nu este nul sau anulabil conform legii, însă nu produce total sau parțial efectele sale, el este, în această parte, ineficient. Acțiunea în constatarea ineficienței actului juridic sunt imprescriptibile dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit Notei informative la proiectul de lege privind modernizarea Codului Civil al Republicii Moldova nr. 1107-XV din 6 iunie 2002 și modificarea și completarea unor acte legislative, la capitolul IV, Secțiunea 2 se indică : „Conceptul de act juridic ineficient este folosit în mai multe sisteme de drept dezvoltate pentru a indica situația juridică a unui act care, deși nu este nul (nu este ilegal în vreo privință), este lipsit de un element constitutiv (de regulă, de consimțământul unei persoane anume) pentru a produce efecte juridice.

Astfel, notificarea Agenției Proprietății Publice cu privire la rezoluțiunea anticipată a contractului nr. 3/09 din 17.12.2019 este ineficientă.

În aceste condiții, consideră că notificarea de rezoluțiune a contractului nr. 3/09 din 1712.2019 urmează a fi supusă controlului judiciar invers, inițial prin acțiune în constatare de către partea contractantă care a recepționat o notificare de rezoluțiune de la cealaltă parte contractantă, pe care o consideră neîntemeiată. Pretenția reclamantului, în acest caz, va fi de a constata ineficiența declarației de rezoluțiune conform art. 359 din cauza neîntrunirii condițiilor de apariție a dreptului de rezoluțiune [anume aceasta trebuie să fie sancțiunea aplicabilă unui act juridic unilateral prin care se exercită un drept potestativ fără întrunirea condițiilor aplicabile. Într-o altă abordare, declarația de rezoluțiune poate fi declarată „nulă” sau „ilegală”. Nu poate fi de acord cu această abordare, întrucât declarația însăși

corespunde tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, este suficient să constate că ca este lipsită de efect. Aceeași abordare există în dreptul german, care operează cu sancțiunea ineficienței *(ger. - Unwirksamkeit)* actului juridic]. O asemenea declarație, constatată de către instanță ca fiind abuzivă, va constitui proba reclamantului a neexecutării obligațiilor de către pârât.

Conform art. 359, Cod civil, un act juridic unilateral nu produce efectele juridice avute în vedere de autorul său în măsura în care prin act se exercită un drept subiectiv care nu există ori pentru exercitarea căruia nu sînt întrunite toate condițiile prevăzute de lege sau actul juridic.

Agenția Proprietății Publice își exercită un drept inexistent, dat fiind faptul că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege care să-i acorde dreptul de rezoluțiune a contractului, din care considerente solicită declararea notificării drept ineficiente.

Astfel, exercitarea dreptului de a rezolvi contractul de către partenerul public în împrejurări în care nu are dreptul să o efectueze, comportamentul Agenției Proprietății Publice constituie o neexecutare din intenție, iar rezoluțiunea o consideră că este declarată cu rea-credință, nu pentru a se apăra contra lezării intereselor sale de către partenerul privat prin neexecutarea obligațiilor, ci pentru a se elibera, pur și simplu, de executarea propriilor obligații.

Prin cererea de concretizare a acțiunii din 26.09.2023 (f.d.3-8, Vol.II), reclamanta SRL „Gările Auto Moderne", a solicitat :

- Anularea notificării de rezoluțiune nr. 09-05-3132 din 17.05.2022, înaintată de Agenția Proprietății Publice către „Gările Auto Moderne" SRL, cu privire la rezoluțiunea anticipată a contractului de parteneriat public-privat nr. 3/09 din 17.12.2018, precum și a răspunsului în procedura prealabilă.

În motivarea acesteia, suplimentar celor invocate în acțiunea inițială, reclamata a indicat următoarele :

Conform art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art.69 alin.1 Cod administrativ, procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii.

Conform art.71 alin.1 Cod administrativ, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanta despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

Contrar reglementărilor din Codul administrativ, autoritatea publică nu a respectat procedura administrativă instituită de legiuitor, ceea ce prin prisma art.118 alin.3 Cod administrativ denotă ilegalitatea acestuia, or, anume prin ascultarea poziției persoanei defavorizate în speță a reclamantei și motivarea luării în considerație a acestei poziții, autoritatea publică contrabalansează interesele opuse acordând dreptului său discreționar legitimitate.

Potrivit art.23 alin.3 Cod administrativ, atât în cadrul procedurii administrative, cât și în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nici o persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi /.../.

În corespundere cu art.29 Cod administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă : este potrivită

pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; este necesară pentru atingerea scopului; este rezonabilă.

Conform art.78 alin.1 Cod administrativ, procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ.

În acest sens, art.60 alin.1 Cod administrativ, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, notificarea Agenției Proprietății Publice cu privire la rezoluțiunea anticipată a contractului nr. 3/09 din 17.12.2019 este ilegală.

În aceste condiții, consideră că notificarea de rezoluțiune a contractului nr. 3/09 din 17.12.2019 urmează a fi supusă controlului judiciar invers, inițiat prin acțiune de către partea contractantă care a recepționat o notificare de rezoluțiune de la cealaltă parte contractantă, pe care o consideră neîntemeiată.

Pretenția reclamantului, în acest caz, va fi de a anula notificarea de rezoluțiune, din cauza neîntrunirii condițiilor de apariție a dreptului de rezoluțiune. Agenția Proprietății Publice își exercită un drept inexistent, dat fiind faptul că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege care să-i acorde dreptul de rezoluțiune a contractului, din care considerente notificărea este ilegală în fond, cât și pentru motive de procedură.

Astfel exercitarea dreptului de a rezolvi contractul de către partenerul public în împrejurări în care nu are dreptul să o efectueze, comportamentul Agenției Proprietății Publice constituie o neexecutare din intenție, iar rezoluțiunea o consideră că este declarată cu rea-credință, nu pentru a se apăra contra lezării intereselor sale de către partenerul privat prin neexecutarea obligațiilor, ci pentru a se elibera, pur și simplu, de executarea propriilor obligații.

Din conținutul actelor contestate, autoritatea publică a omis să prezinte poziția reclamantului, emițând acte lipsite de motivarea ascultării poziției reclamantului și eventual de a-i respinge argumentele.

Art.118 alin.1 Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Alin. (2) al aceluiași articol prevede că, motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde : a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Iar, potrivit alin.3, motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.11 din 15. 05. 2017, „pot fi contestate în contenciosul administrativ actele de sancționare economică, decizia de aplicare a răspunderii materiale pentru contravenția vamală, prevăzută de art.231 Cod vamal, decizia de regularizare, actul de inspecție, decizia de încasare silită a obligației vamale, actul de sechestru etc., întocmite de organele vamale, precum și alte acțiuni sau inacțiuni ale organelor vamale, în conformitate cu Legea contenciosului

administrativ, deoarece provin de la o autoritate publică și stabilesc pe cale unilaterală o obligație în sarcina unui subiect de drept, parte într-un raport juridic de drept public”.

Având în vedere cele arătate, în conformitate cu art.5, 29, 78, 206, 211-212 Cod administrativ, reclamantul își menține pretențiile în anulare, solicitând admiterea integrală a acțiunii.

Prin cererea de completare a temeiurilor acțiunii din 18.08.2024 (f.d.194-205, Vol.II), reclamanta SRL „Gările Auto Moderne”, a solicitat :

- A dispune anularea, ca fiind ilegal, a actului administrativ individual defavorabil - notificarea nr. 09-05-3132 din 17.5.2022, emisă de Agenţia Proprietăţii Publice, cu referire la rezoluţiunea anticipată a contractului de parteneriat public-privat nr. 3 /0 9 din 17.12.2018 cu privire la modernizarea şi eficientizare activităţii filialelor ÎS „Gările şi Staţiile Auto”.

În motivarea acesteia, reclamata a indicat următoarele : Prin notificarea nr. 09-05-3132 din 17.5.2022 Agenţia Proprietăţii Publice, în calitate de partener public al contractului de parteneriat public-privat nr. 3/0 9 din 17.12.2018 privind modernizarea şi eficientizarea activităţii filialelor Î.S. „Gările şi Staţiile Auto”, a comunicat partenerului privat „Gările Auto Moderne” despre neacceptarea şi restituirea garanţiei de bună execuţie aferent anului investiţional trei (2022), din motiv că aceasta nu corespunde prevederilor art. 15.1.1 din contract şi nu are perioada de valabilitate de 2 ani de zile. Totodată, Agenţia Proprietăţii Publice, a notificat partenerul privat despre rezoluţiunea contractului nr. 3 /09 din 17.12.2018, începând cu data de 20.08.2022, reţinând ca motiv esenţial neexecutarea obligaţiei de prezentare a garanţiei de bună execuţie eliberată de o bancă comercială sau o companie de asigurare, pentru anul investiţional trei, cu perioada de valabilitate de 2 ani de zile.

Agenţia a constatat unilateral că partenerul privat nu şi-ar fi executat obligaţia instituită la pct. 15.1.2 al contractului nr. 3 /09 din 17.12.2018, privind prezentarea, pentru anul trei investiţional, a garanţiei de bună execuţie cu termen de valabilitate de doi ani. Prin urmare, pentru motive de neexecutare a obligaţiilor, Agenţia a declarat rezoluţiunea unilaterală a contractului, fără respectarea procedurii legale stabilite de contract şi legislaţia în vigoare.

Conform art. 22 (1) Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sînt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Din prevederile pct. 15.3 al contractului 3/0 9 din 17.12.2018 rezultă că, la scadenţa a 60 de zile de neprezentare a garanţiei de bună execuţie, partenerul public are dreptul de a rezilia contractul în conformitate cu prevederile acestuia şi legislaţia în vigoare.

Potrivit pct. 19.1 lit. b) din contractul 3 /09 din 17.12.2018, efectele acestuia încetează în cazul rezilierii lui înainte de termen.

Din pct. 19.3 al aceluiaşi contract deduce că, la apariţia cazului de neîndeplinire a obligaţiilor partenerului privat în partea termenilor şi volumului investiţiilor, partenerul public va avea dreptul să rezilieze contractul prin emiterea unei notificări de reziliere către partenerul privat, cu condiţia ca înainte de a emite notificarea, partenerul public, printr-un aviz în scris, să informeze partenerul privat până la 30 de zile cu privire la intenţia sa de a emite notificarea de reziliere. În cazul în care încălcarea / neîndeplinirea obligaţiei nu se rezolvă într-o perioadă de 90 de zile de la data notificării preliminare *(Perioada de rezoluţie),* Partenerul public are dreptul de a rezilia acest Contract prin emiterea notificării de reziliere. Cu condiţia în continuare, că : - în cazul în care neîndeplinirea obligaţiei nu este soluţionată în termen de 60 de zile de la notificarea preliminară, Partenerul public are dreptul de a încasa garanţia de bună execuţie, cu un aviz către Partenerul privat (Aviz de încasare), - în cazul în care neîndeplinirea

obligaţiei nu este soluţionată în termen de 30 de zile de la avizul de încasare şi nu este prezentată o garanţie nouă de execuţie în acelaşi termen, în conformitate cu punctul 15.3. din prezentul Contract, Partenerul public are dreptul de a emite notificarea de reziliere.

Conform pct. 20.1 din contract, contractul se reziliază înainte de termen în cazul în care Partenerul privat nu-şi respectă obligaţiile asumate prin contract în partea termenilor şi volumul investiţiilor.

Constatarea nerespectării obligaţiilor se face la cererea Partenerului public de către instanţa de judecată competentă. În acest caz, Partenerul privat este obligat să despăgubească Partenerul public pentru orice daune produsă din culpa sa şi să achite penalităţile în cuantumul stabilit prin Contract.

Alegaţiile de mai sus sunt susţinute şi prin încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Central nr. 2c-2296/21 din 20.04.2022, în care se menţionează „prevederile contractului, la capitolul „condiţii de reziliere", în pct. 20.1, descriu clar că, prezentul contract poate fi reziliat înainte de termen în cazul în care partenerul privat nu respectă obligaţiile asumate în partea termenilor şi volumul investiţiilor, iar constatarea nerespectării obligaţiilor respective se face de instanţa de judecată".

Pe de altă parte, învederează şi dispoziţiile încheierii Judecătoriei Chişinău sediul Râşcani nr. 3-1952/2022 care statuează, că „în condiţiile clauzei contractuale inserate la pct. 20.1 din contractul nr. 3/09 dinl7.12.2018, care atribuie instanţei de judecată competenţă exclusivă la constatarea nerespectării obligaţiilor de către partenerul privat, instanţa de judecată constată că până la pronunţarea hotărârii judecătoreşti definitive nu există pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin punerea în executare a notificării actului administrativ individual defavorabil - notificarea Agenţiei Proprietăţii Publice nr. 09-05-3132 din 17.05.2022".

Corespunzător, rezultă următoare ordine etapizată şi modalitate de rezoluţiune a contractului nr. 3/09 din 17.12.2018 :

1. Partenerul public cere instanţei de judecată să constate neexecutarea obligaţiilor asumate de către partenerul privat;

2. Instanţa de judecată trebuie să constate irevocabil neexecutarea obligaţiilor asumate de către partenerul privat;

3. Partenerul public acordă termen de remediere a încălcării, de către partenerul privat a obligaţiilor contractuale, constatate de instanţa de judecată;

4. În cazul neremedierii încălcărilor în termenul contractual (90 de zile), partenerul public poate notifica despre rezoluţiunea contractului.

La caz, Agenţia nu a respectat prevederile pct. 20.1 din contractul 3 /0 9 din 17.12.2018 şi a notificat unilateral despre rezoluţiunea contractului pentru o pretinsă neexecutare a obligaţiilor partenerului privat, însă fără ca neexecutarea obligaţiilor să fie constatată de instanţa de judecată.

Este de reţinut faptul că motivul de rezoluţiune a contractului 3/09 din 17.12.2018 este unul ilegal şi nejustificat.

Conform art. 159 (2) Cod administrativ, autoritatea publică poate, de asemenea, rezolvi contractul pentru a preveni sau a înlătura dezavantajele grave care împiedică bunăstarea comună. Rezoluţiunea trebuie făcută în formă scrisă şi motivată. În privinţa temeiurilor, procedurii şi efectelor rezoluţiunii contractului administrativ se aplică corespunzător prevederile art. 915-920, art.921 alin.(1) şi (2), art.922 alin. (1) şi (2), art. 923-932 şi art. 1084 din Codul civil nr. 1107/2002.

Conform art. 915 Cod civil, rezoluţiunea pentru neexecutare are loc cînd se întemeiază pe dispoziţiile art. 916, 917, 918 sau 919, precum şi cînd se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligaţiei contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluţiune.

În corespundere cu art. 921 din Codul civil, dreptul la rezoluţiune se exercită de către partea îndreptăţită prin declaraţie scrisă notificată celeilalte părţi contractante. Partea îndreptăţită, dacă invocă un interes justificat, poate, în locul rezoluţiunii conform alin. (1), să ceară instanţei de judecată să declare rezoluţiunea prin hotărîre judecătorească.

La caz, este de reţinut că, contractul nr. 3 /09 din 17.12.2018 este notat în registrul public al bunurilor imobile. Astfel, dacă dreptul notat se stinge în urma rezoluţiunii unilaterale a contractului sau în urma revocării, în conformitate cu art. 38 (7) al Legii nr. 1538/1998, radierea înregistrării sau notării se face în temeiul acordului titularului dreptului înscris ce urmează a fi radiat sau în temeiul hotărârii judecătoreşti care dispune rectificare. Prin urmare, la caz, radierea notării contractului nr. nr. 3 /09 din 17.12.2018 din registrul public nu se poate face fără ca la caz se fie emisă o hotărâre judecătorească de rectificare.

În altă ordine de idei, din dispoziţiile art. 922 (1) Cod civil rezultă că, dacă executarea s-a oferit cu întârziere sau executarea efectuată nu corespunde în alt mod contractului, creditorul este decăzut din dreptul la rezoluţiune pentru acea neexecutare în cazul în care declaraţia de rezoluţiune nu este notificată într-o perioadă rezonabilă.

Dispoziţiile art. 922 alin. (1) din Codul civil stabilesc un principiu fundamental în materia executării contractelor, conform căruia dreptul creditorului de a solicita rezoluţiunea contractului pentru neexecutarea obligaţiilor este supus unei condiţii esenţiale legate de diligenţa acestuia în a acţiona într-un termen rezonabil.

În esenţă, norma prevede că, în cazul în care executarea obligaţiilor s-a realizat cu întârziere sau în mod necorespunzător, creditorul poate fi decăzut din dreptul de a cere rezoluţiunea contractului dacă nu notifică această intenţie într-un termen rezonabil. Această condiţie de diligenţă este menită să protejeze debitorul de abuzurile din partea creditorului şi să promoveze stabilitatea relaţiilor contractuale.

Aplicarea acestei norme în practică necesită o analiză minuţioasă a circumstanţelor specifice fiecărui caz în parte. Termenul „perioadă rezonabilă” nu este definit în mod explicit în lege, însă acest termen trebuie să fie evaluat prin prisma unor factori obiectivi precum natura obligaţiei, circumstanţele concrete ale executării, uzanţele comerciale, posibilitatea debitorului de a remedia neexecutarea invocată precum şi orice alte elemente relevante care ar putea influenţa evaluarea raţionalităţii termenului.

În speţă, urmează a ţine cont de următoarele circumstanţe esenţiale:

- Partenerul privat a prezentat partenerului public poliţa de asigurare facultativă de garanţii contractuale nr. AG/21 din 20.01.2021, cu termenul de valabilitate 21.01.2021 - 19.01.2022.

- Urmare a consultărilor cu Comisia Naţională a Pieţei Financiare (răspunsul nr. 04-41/1794 din 29.06.2021) şi potrivit procesului verbal № 5 al Comisiei de monitorizare a Contractului № 3/09 din 17.12.2018, poliţa de asigurare a fost acceptată fără obiecţii.

- Prin demersul № 59 din 16.02.2022, partenerul privat a prezentat Agenţiei contractul de asigurare de garanţii de bună execuţie № GF/22-01, Poliţa de asigurare de garanţii № GF/22-01 cu termen valabilităţii de asigurare 20.01.2022-19.01.2023.

- Prin scrisoarea nr. 05-05-1573 din 11.03.2022 Agenţia Proprietăţii Publice a comunicat partenerului SRL Gările Auto Moderne despre restituirea în original a garanţiei nr. 01/2022 de bună execuţie din 03.02.2022 şi Poliţei de asigurare de garanţii GF/22-01 din 03.02.2022, motivând că acestea urmează să fie prezentată cu termen de valabilitate de 2 ani de zile şi să cuprindă perioada anilor investiţionali 2021 - 2022. Cu alte cuvinte, partenerul public abia la 11.03.2024 a constatat neconformitatea poliţei de asigurare nr. AG/21 din 20.01.2021, cu termenul de valabilitate 21.01.2021 - 19.01.2022.

- La solicitarea SRL Gările Auto Moderne cu privire la prelungirea termenului de valabilitate a poliţei de asigurare de garanţii GF/22-01 din 03.02.2022, SA Moldasig a comunicat următoarele:

o Conform condiţiilor de asigurare ale SA Moldasig pentru Clasa 15 Asigurări generale, aprobate de Consiliul Societăţii şi Comisia Naţională a Pieţei Financiare, contractele de asigurare pentru garanţiile contractuale sunt limitate la o durată maximă de 12 luni.

o Baza tehnică privind calculul primei de asigurare şi al rezervelor tehnice pentru Asigurarea garanţiilor contractuale, validată de actuarul licenţiat, stipulează că primele şi rezervele se calculează exclusiv pentru perioade de până la 12 luni.

o Conform Hotărârii Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare nr.1/5 din 11 ianuarie 2011 privind regulamentul rezervelor tehnice de asigurare, Asigurătorul este obligat să constituie anual rezerve tehnice, inclusiv rezerva primei necâştigate, calculată pentru fiecare contract în parte, pe baza duratei contractuale care nu depăşeşte 12 luni.

Astfel, SRL „Gările Auto Moderne" a fost în imposibilitate de a prezenta o poliţă de asigurare, cu termen de valabilitate de doi ani, care să acopere anul precedent şi viitor emiterii acesteia, acest fapt fiind interzis imperativ de legislaţia în vigoare.

Conform prevederilor art. 30 (1)-(2) Cod administrativ, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobîndite, decît în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Analizând minuţios situaţia descrisă şi examinând prevederile contractuale şi legale aplicabile, concluzionează că partenerul public, Agenţia Proprietăţii Publice, a acţionat în mod ilegal şi nejustificat prin emiterea notificării de rezoluţiune a contractului nr. 3/09 din 17.12.2018, pentru următoarele motive :

- Conform dispoziţiilor contractului nr. 3 /09 din 17.12.2018, în special pct. 20.1, rezoluţiunea anticipată a contractului poate avea loc doar după constatarea de către o instanţă de judecată competentă a neexecutării obligaţiilor asumate de către partenerul privat. Acest punct stabileşte o cerinţă expresă ca nerespectarea obligaţiilor să fie constatată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, ceea ce conferă partenerului privat dreptul la o procedură justă şi echitabilă. În speţă, Agenţia Proprietăţii Publice a emis notificarea de rezoluţiune fără ca instanţa de judecată să fi constatat neexecutarea obligaţiilor, încălcând astfel flagrant procedura stabilită de contract.

Aceasta este o eroare procedurală care afectează valabilitatea şi legalitatea notificării de rezoluţiune.

- Agenţia a notificat rezoluţiunea contractului la o distanţă semnificativă de momentul pretinsei neexecutări a obligaţiei de prezentare a garanţiei de bună execuţie pentru anul investiţional trei.

Această întârziere constituie o nerespectare a principiului diligenţei necesare, ceea ce determină decăderea Agenţiei din dreptul de a solicita rezoluţiunea contractului, conform dispoziţiilor legale aplicabile. De asemenea, este important de subliniat că termenul „perioadă rezonabilă" trebuie interpretat prin prisma circumstanţelor fiecărui caz, iar în acest context, notificarea făcută de Agenţie este tardivă şi nejustificată.

Partenerul privat, SRL „Gările Auto Moderne", a demonstrat că a depus diligenţele necesare pentru a respecta obligaţia de a prezenta garanţia de bună execuţie. Totuşi, a fost în imposibilitate obiectivă de a prezenta o poliţă de asigurare cu o valabilitate de doi ani, întrucât această cerinţă contravine reglementărilor aplicabile şi practicilor de asigurare, care limitează astfel de garanţii la o perioadă maximă de 12 luni. Această imposibilitate nu poate fi imputată partenerului privat, fiind rezultatul unor

constrângeri legale, care nu sunt sub controlul său. În acest context, neexecutarea obligaţiei nu poate fi considerată culpabilă, iar rezoluţiunea contractului pe acest temei este nejustificată.

- Conform art. 915 din Codul civil, rezoluţiunea pentru neexecutare trebuie să fie proporţională cu gravitatea neexecutării. În cazul de faţă, pretinsa neexecutare constă într-o neconformitate tehnică legată de valabilitatea unei garanţii, care a fost justificată şi explicată de partenerul privat. Rezoluţiunea unilaterală a contractului pentru o astfel de neconformitate minoră este o măsură disproporţionată, mai ales în absenţa unui interes justificat al partenerului public care să depăşească dezavantajele grave pentru bunăstarea comună, aşa cum cere art. 159 alin. (2) din Codul administrativ.

În concluzie, Agenţia Proprietăţii Publice a acţionat contrar prevederilor legale şi contractuale, fiind decăzută din dreptul de a solicita rezoluţiunea contractului. Notificarea de rezoluţiune emisă de Agenţie este ilegală şi neîntemeiată, având în vedere neîndeplinirea procedurilor obligatorii şi disproporţionalitatea măsurii luate. Partenerul privat, SRL „Gările Auto Moderne", este îndreptăţit să conteste această rezoluţiune şi să solicite constatarea nulităţii sale, precum şi repararea eventualelor prejudicii cauzate de acţiunile ilegale ale Agenţiei.

Din prevederile art. 29 Cod administrative, rezultă următoarele :

(1) Orice măsură întreprinsă de autorităţile publice prin care se afectează drepturile sau libertăţile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporţionalităţii.

(2) O măsură întreprinsă de autorităţile publice este proporţională dacă :

a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege;

b) este necesară pentru atingerea scopului;

c) este rezonabilă.

(3) Măsura întreprinsă de autorităţile publice este una rezonabilă dacă ingerinţa produsă prin ea nu este disproporţională în raport cu scopul urmărit.

Din prevederile art. 141 (1) Cod administrativ, un act administrativ individual este nul dacă conţine un viciu deosebit de grav şi acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanţelor care se iau în considerare.

Pentru motivele sus indicate, notificarea de reziliere a contractului nr. 3 /0 9 din 17.12.2018 este ilegală şi urmează a fi anulată.

Prin cererea de completare a temeiurilor acțiunii din 18.11.2025 (f.d.130-141, Vol.III), reclamanta SRL „Gările Auto Moderne", a solicitat :

- A admite acțiunea în contencios administrativ formulată de S.R.L. „Gările Auto Moderne" împotriva Agenției Proprietății Publice.

- A anula, ca ilegală, notificarea Agenției Proprietății Publice nr. 09-05-3132 din 17.05.2022, prin care Agenția a declarat rezoluțiunea anticipată a Contractului de parteneriat public-privat nr. 3/09 din 17.12.2018, începând cu data de 20.08.2022.

- A încasa de la pârâtă cheltuielile de judecată suportate de reclamantă, potrivit probelor ce vor fi prezentate.

În motivarea acesteia, reclamata a indicat următoarele : Prezenta cauză nu este o dispută despre controlul judecătoresc asupra actului prin care o autoritate publică a declarat unilateral încetarea unui contract administrativ complex, cu durată de 25 de ani, prin care reclamanta opera servicii publice de autogară și active publice în model Construcție-Operare-Transfer. Notificarea contestată este actul de origine al întregului mecanism ulterior de preluare: fără notificare validă, nu există încetare validă a

Contractului, nu există restituție contractuală exigibilă, nu există bază legală pentru Ordinul nr. 241/2024 și nu există bază legală pentru radierea ori transferarea drepturilor patrimoniale ale reclamantei.

Soluția de anulare se impune pe cinci temeiuri centrale, autonome și cumulative:

(1) Agenția nu avea competență juridică să declare rezoluțiunea fără îndeplinirea condiției contractuale prealabile a constatării judiciare a neexecutării;

(2) actul a fost emis cu încălcarea procedurii administrative și contractuale obligatorii;

(3) motivul material al rezoluțiunii nu există, deoarece obligația de garanție a fost executată substanțial, iar cerința formulată ulterior era retroactivă și obiectiv imposibilă;

(4) măsura este disproporționată, abuzivă și contrară garanțiilor constituționale și CEDO privind bunurile și investițiile;

(5) pozițiile ulterioare ale APP/DEI confirmă că notificarea este actul decisiv care a stins pretins drepturile reclamantei, ceea ce face controlul ei judecătoresc indispensabil.

Instanța nu este chemată să decidă oportunitatea politicii statului privind patrimoniul public. Instanța trebuie să decidă dacă o autoritate publică poate, fără hotărâre judecătorească, fără audiere efectivă, fără motivare completă, fără respectarea procedurii contractuale de remediere și fără dovada unei neexecutări esențiale, să desființeze un contract administrativ de parteneriat public-privat și să creeze consecințe patrimoniale ireversibile. Răspunsul juridic este negativ.

Control procedural.

Acțiunea este admisibilă deoarece reclamanta revendică vătămarea unui drept propriu, concret, actual și patrimonial: dreptul de operare, posesie, folosință economică și recuperare a investițiilor în cadrul Contractului PPP nr. 3/09. Acest drept este afectat direct prin notificarea contestată, care declară încetarea contractului și creează premisa juridică a preluării activelor.

Art. 17, art. 20, art. 39 și art. 189 Cod administrativ nu cer, la etapa admisibilității, dovedirea definitivă a ilegalității actului, ci revendicarea plauzibilă a încălcării unui drept stabilit de lege prin activitatea administrativă. Or, aici nu este o acțiune populară: reclamanta este destinatarul notificării, parte contractuală în Contractul PPP și titularul situației juridice stinse pretins prin actul contestat.

Mai mult, însăși încheierea din 23.10.2023 a reținut că notificarea privind rezoluțiunea „poartă amprenta unui act administrativ individual”, că este defavorabilă destinatarului, producătoare de efecte juridice, executorie și demarează procedura de încetare a raporturilor contractuale. Dacă notificarea produce efectele juridice care au permis pârâtei și terțului să pretindă încetarea drepturilor reclamantei, atunci aceeași notificare nu poate fi scoasă din controlul judecătoresc printr-o calificare oportunistă ca simplă operațiune.

Cauza se află pe rol din 11.07.2022, iar la 26.09.2023 reclamanta a concretizat acțiunea prin remediul de anulare a notificării și a răspunsului în procedura prealabilă. Această concretizare nu creează un litigiu nou, ci repară calificarea juridică a aceluiași act, în același dosar, între aceleași părți, cu aceeași cauză factuală.

Pârâta, ca autoritate publică emitentă, poartă sarcina de a prezenta dosarul administrativ și toate actele care justifică legalitatea notificării. Instanța are rol activ în cercetarea stării de fapt, iar autoritatea nu poate beneficia de propria omisiune de a prezenta procedura administrativă, notificările preliminare, avizul de încasare, actele de audiere și analiza de proporționalitate. În lipsa acestor acte, prezumția simplă de legalitate este răsturnată prin chiar absența suportului procedurii.

Temeiurile anulabilității.

TEMEIUL I. APP a declarat rezoluțiunea fără ca dreptul de rezoluțiune să se fi născut : lipsește constatarea judecătorească prevăzută de pct. 20.1 din Contract

Notificarea nr. 09-05-3132 trebuie anulată deoarece APP nu avea, la data emiterii actului, competența juridică de a declara rezoluțiunea contractului pentru pretinsa neexecutare a obligațiilor reclamantei. Dreptul de rezoluțiune era condiționat contractual de constatarea nerespectării obligațiilor de către instanța de judecată competentă, la cererea partenerului public.

Regula aplicabilă rezultă din trei niveluri normative convergente.

Primul nivel este pct. 20.1 din Contractul nr. 3/09, potrivit căruia contractul se poate rezilia înainte de termen dacă partenerul privat nu respectă obligațiile asumate în partea termenilor și volumului investițiilor, iar constatarea nerespectării obligațiilor se face la cererea partenerului public de către instanța de judecată competentă.

Al doilea nivel este art. 159 alin. (2) Cod administrativ, care permite rezoluțiunea contractului administrativ de către autoritate pentru prevenirea ori înlăturarea unor dezavantaje grave care împiedică bunăstarea comună, dar impune formă scrisă, motivare și aplicarea corespunzătoare a regulilor Codului civil privind temeiurile, procedura și efectele rezoluțiunii.

Al treilea nivel este art. 915-917, art. 921-922 Cod civil, care condiționează rezoluțiunea de existența unei neexecutări relevante, de procedura de notificare/remediere și de exercitarea dreptului de către partea îndreptățită.

Faptele dovedite exclud nașterea dreptului de rezoluțiune. APP nu a prezentat o hotărâre judecătorească prin care să fi fost constatată neexecutarea obligațiilor reclamantei. Dimpotrivă, din actele dosarului rezultă că Agenția a constatat unilateral pretinsa neexecutare și a transformat această constatare proprie în temei de rezoiuțiune. Această substituire a instanței de judecată de către partenerul public este exact situația pe care pct. 20.1 o exclude.

Încheierea din 23.10.2023 confirmă importanța acestei clauze: instanța a reținut că pct. 20.1 atribuie instanței de judecată competența exclusivă la constatarea nerespectării obligațiilor de către partenerul privat și că până la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive, nu există pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin punerea în executare a notificării. Această motivare nu validează notificarea; dimpotrivă, ea confirmă că premisa executării și a rezoluțiunii este una judiciară, nu unilateral-administrativă.

Dacă APP ar susține că pct. 15.3 este o clauză specială care îi permite rezoluțiunea după 60 de zile de neprezentare a garanției, acest argument trebuie respins. Pct. 15.3 nu conferă un drept autonom și discreționar de rezoiuțiune, ci prevede exercitarea dreptului „în conformitate cu contractul și legislația în vigoare”. Această trimitere include pct. 19.3. pct. 20.1, art. 159 Cod administrativ și art. 915-922 Cod civil. O interpretare contrară ar elimina complet condiția judecătorească din pct. 20.1 și ar permite autorității să fie simultan parte, organ de constatare, judecător al propriei pretenții și organ de executare. O asemenea interpretare este incompatibilă cu art. 20 și art. 39 Cod administrativ, cu art. 53 Constituție și cu principiul statului de drept.

Prin urmare, notificarea este emisă ultra vires contractual și administrativ. Lipsa hotărârii judecătorești de constatare a neexecutării nu este o neregularitate formală, ci o lipsă de premisă juridică a dreptului exercitat. Soluția legală este anularea notificării.

TEMEIUL II. Notificarea este lovită de vicii procedurale esențiale : lipsa procedurii administrative reale, lipsa audierii, lipsa motivării complete și nerespectarea mecanismului contractual de remediere

Notificarea trebuie anulată și pentru că a fost emisă în afara unei proceduri administrative transparente, contradictorii și motivate, precum și cu încălcarea mecanismului contractual etapizat de remediere. În contencios administrativ, legalitatea materială nu poate salva un act emis printr-o procedură care a exclus destinatarul, a ignorat probele decisive și a ocolit termenele contractuale.

Regula rezultă din art. 31, art. 32, art. 70, art. 94 și art. 118 Cod administrativ. Actele administrative individuale trebuie motivate; procedura trebuie structurată astfel încât participantul să poată înțelege fiecare etapă; participantul trebuie informat dacă se inițiază procedura din oficiu; înainte de emiterea unui act individual defavorabil, participantul are dreptul să fie audiat asupra faptelor și circumstanțelor relevante; motivarea completă trebuie să indice temeiurile de drept, temeiurile de fapt, probele, investigațiile, punctele de vedere contrare și modul în care autoritatea le-a analizat. Aceste reguli sunt garanții de legalitate, nu formalități facultative.

Faptic, APP nu a demonstrat că a inițiat o procedură administrativă distinctă pentru emiterea notificării de rezoluțiune, că a citat reclamanta pentru audiere înainte de adoptarea măsurii, că a examinat răspunsurile și probele prezentate de reclamantă, că a analizat efectele acceptării anterioare a poliței AG/21 ori că a motivat de ce instrumentele succesive nu acopereau riscul contractual. Notificarea se reduce, în substanță, la o constatare unilaterală a neexecutării și la declararea rezoluțiunii, fără o motivare conformă exigențelor art. 118 Cod administrativ.

Viciul procedural este dublat de încălcarea procedurii contractuale de remediere. Pct. 19.3 al Contractului impune: notificare preliminară privind intenția de reziliere; perioadă de remediere de 90 de zile de la notificarea preliminară; în cazul în care neîndeplinirea nu este soluționată în 60 de zile, dreptul partenerului public de a încasa garanția cu aviz către partenerul privat; după aviz, încă 30 de zile pentru remediere și prezentarea unei garanții noi; abia apoi dreptul de a emite notificarea de reziliere. APP nu a prezentat dovada parcurgerii acestei secvențe. Lipsa oricărui element rupe mecanismul contractual și face notificarea prematură.

Chiar dacă APP ar pretinde că scrisoarea nr. 05-05-1573 din 11.03.2022 ar fi notificarea preliminară, notificarea de rezoluțiune din 17.05.2022 rămâne prematură. Între 11.03.2022 și 17.05.2022 nu expirase perioada de 90 de zile prevăzută de pct. 19.3. în plus, APP nu a demonstrat existența avizului de încasare și nici acordarea termenului suplimentar contractual de 30 de zile după un asemenea aviz. Dacă scrisoarea din 11.03.2022 nu este notificare preliminară, atunci procedura de reziliere nici nu a început. În ambele ipoteze, notificarea contestată nu putea fi emisă legal.

Argumentul că actul ar fi doar o declarație contractuală nu salvează procedura. Încheierea din 23.10.2023 a stabilit că notificarea este producătoare de efecte juridice și executorie; iar dacă ar fi calificată drept operațiune administrativă executorie, art. 15 Cod administrativ permite controlul ei. Oricum ar fi calificată, autoritatea publică nu poate evita audierea, motivarea și respectarea procedurii contractuale atunci când efectul actului este stingerea unui drept patrimonial și declanșarea preluării bunurilor.

Prin urmare, notificarea încalcă simultan procedura administrativă generală și procedura contractuală specială. O hotărâre care ar menține actul fără verificarea acestor etape ar omite norme imperative și ar fi vulnerabilă în calea de atac pentru motivare insuficientă și aplicare greșită a legii.

TEMEIUL III. Nu există neexecutare esențială imputabilă reclamantei: obligația de garanție a fost executată substanțial, iar cerința APP era retroactivă și obiectiv imposibilă

Notificarea trebuie anulată deoarece motivul material invocat de APP - pretinsa neprezentare a garanției de bună execuție pentru anul investițional trei - nu constituie neexecutare esențială, culpabilă și

suficientă pentru rezoluțiune. Dreptul de rezoluțiune nu se naște din orice neconformitate formală, ci numai dintr-o neexecutare care îndeplinește condițiile Codului civil și ale contractului.

Regula aplicabilă este art. 915-917 Cod civil, coroborat cu art. 159 Cod administrativ. Rezoluțiunea pentru neexecutare presupune existența unei neexecutări relevante, care să fie esențială ori să îndeplinească ipotezele legale sau contractuale ce conferă dreptul la rezoluțiune.

Art. 916 Cod civil delimitează neexecutarea esențială: ea trebuie să priveze substanțial creditorul de ceea ce se putea aștepta din contract, să țină de esența contractului, să fie intenționată ori din culpă gravă, ori să dea creditorului motiv rezonabil să creadă că nu poate conta pe executarea viitoare.

Art. 917 Cod civil cere, de regulă, termen suplimentar rezonabil pentru executare. Art. 922 Cod civil sancționează lipsa diligenței creditorului: dacă executarea s-a oferit cu întârziere ori nu corespunde contractului, creditorul este decăzut din dreptul la rezoluțiune dacă declarația nu este notificată într-o perioadă rezonabilă.

Faptele dovedite arată executare, nu neexecutare esențială. Reclamanta a prezentat polița AG/21 pentru 21.01.2021-19.01.2022. Această poliță a fost acceptată fără obiecții de APP/Comisia de monitorizare, după consultarea CNPF și examinarea în procesul-verbal nr. 5. La expirarea acesteia, reclamanta a prezentat polița GF/22-01 pentru 20.01.2022-19.01.2023. Prin urmare, riscul a fost acoperit succesiv pe perioada vizată, iar APP nu a demonstrat existența unui prejudiciu concret, a unei lipse de acoperire efective ori a imposibilității de a valorifica garanția pentru perioada acoperită.

Cerința formulată ulterior de APP era, în realitate, retroactivă: Agenția a cerut în martie 2022 un instrument care să acopere și perioada 2021-2022, deși perioada 2021-2022 era deja parțial consumată, iar polița corespunzătoare fusese acceptată. O autoritate publică nu poate transforma propria acceptare anterioară și propria pasivitate într-un temei de sancționare a partenerului privat. O asemenea conduită încalcă art. 775 Cod civil privind buna-credință și art 30 Cod administrativ privind securitatea raporturilor juridice și interdicția măsurilor retroactive care afectează drepturi dobândite.

Răspunsul SA „Moldasig" confirmă imposibilitatea obiectivă a prelungirii poliței și a emiterii unei polițe care să acopere retroactiv riscuri deja consumate. În materia asigurărilor, riscul este eveniment posibil și viitor; nu se poate asigura retrospectiv buna execuție a unei perioade expirate. în raport cu garanția bancară, reclamanta susține că același raționament se aplică: garanția bancară nu poate acoperi retroactiv o obligație deja executată sau o perioadă deja consumată fără a denatura funcția juridică a garanției. În măsura în care APP contestă această premisă, sarcina probei îi revine: autoritatea trebuie să indice concret banca, instrumentul și mecanismul juridic prin care o garanție retroactivă ar fi fost posibilă și exigibilă la data respectivă.

Chiar dacă instanța ar considera că existase o neconformitate formală privind forma ori durata instrumentului, această neconformitate nu poate fi calificată drept esențială. Obiectul Contractului nu este obținerea unei polițe cu o anumită formulă abstractă, ci modernizarea și exploatarea eficientă a gărilor auto, atragerea investițiilor private și prestarea serviciilor de interes public. Reclamanta a executat substanțial obligațiile de investiții și a prezentat instrumente de garanție succesive. APP nu a demonstrat că a fost privată substanțial de beneficiul contractului, că neconformitatea a fost intenționată ori din culpă gravă, sau că nu putea conta pe executarea viitoare.

Argumentul APP că pct. 15.1.2 cere literal un singur instrument de doi ani este insuficient. Contractul trebuie interpretat sistemic, teleologic și conform bunei-credințe: scopul garanției este acoperirea riscului, nu sancționarea partenerului pentru imposibilitatea tehnico- juridică a unui produs de asigurare. Dacă autoritatea a acceptat pentru anul 2021 o poliță de 12 luni și apoi a refuzat, după

consumarea perioadei, o poliță succesivă, fără a oferi o soluție legal posibilă și fără a parcurge mecanismul contractual de remediere, nu poate invoca propria incoerență ca temei de rezoluțiune.

Prin urmare, motivul material al notificării este nefondat. În lipsa unei neexecutări esențiale, imputabile și neredresate după o procedură legală de remediere, notificarea este ilegală și trebuie anulată.

TEMEIUL IV. Notificarea este disproporționată și abuzivă: o pretinsă neconformitate de garanție nu poate justifica desființarea unui PPP strategic, pierderea investițiilor și preluarea activelor

Notificarea trebuie anulată deoarece măsura aleasă de APP este disproporționată în raport cu scopul pretins și afectează grav drepturile patrimoniale ale reclamantei, investițiile realizate, stabilitatea unui serviciu public și încrederea legitimă în parteneriatele public-private.

Art. 29 Cod administrativ impune ca orice măsură a autorităților publice care afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege să fie potrivită, necesară și rezonabilă. Art. 159 alin. (2) Cod administrativ permite autorității să rezolve un contract administrativ pentru prevenirea ori înlăturarea dezavantajelor grave, care împiedică bunăstarea comună, nu pentru sancționarea formalistă a unui partener care a prezentat garanții succesive și a investit semnificativ. Art. 1, art. 20, art. 46, art. 53 și art. 126 din Constituție protejează statul de drept, accesul efectiv la justiție, proprietatea, dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și inviolabilitatea investițiilor.

Aplicând aceste criterii, notificarea nu trece testul de proporționalitate. Măsura nu este necesară, deoarece APP avea mijloace mai puțin intruzive: solicitarea clară a unui instrument conform pentru viitor, acordarea termenului contractual de remediere, valorificarea garanției existente conform pct. 19.3, acțiune în instanță pentru constatarea neexecutării, dialog instituțional cu CNPF/bănci/asigurători, ori ajustarea contractuală a mecanismului de garanție la realitățile pieței. Măsura nu este rezonabilă, deoarece pentru o pretinsă problemă de formă a garanției s-a ales sancțiunea maximă - rezoluțiunea unui contract de 25 de ani și declanșarea preluării activelor.

Măsura nici nu este proporțională în sens constituțional și convențional. Dreptul reclamantei de a exploata activele și de a recupera investițiile prin modelul BOT constituie un interes patrimonial suficient de concret pentru a intra sub protecția art. 1 Protocolul nr. 1 la CEDO. O ingerință în acest drept trebuie să fie legală, să urmărească un scop legitim și să păstreze un just echilibru între interesul general și sarcina individuală impusă reclamantei. Când autoritatea desființează contractul fără hotărâre judecătorească, fără audiere, fără motivare completă și fără analiză a investițiilor, justul echilibru lipsește.

Cauza are și o dimensiune sistemică. Legea nr. 179/2008 privind parteneriatul public- privat stabilește cadrul pentru atragerea investițiilor private în proiecte de interes public, creșterea eficienței și calității serviciilor și utilizarea eficientă a patrimoniului public. Dacă statul poale, printr-o notificare insuficient motivată, să elimine partenerul privat după realizarea investițiilor, fără constatare judecătorească și fără mecanism real de protecție a investițiilor, atunci parteneriatul public-privat devine un instrument de transfer al riscului integral către privat și de preluare a beneficiilor de către stat. O asemenea practică contrazice însăși rațiunea legii și afectează credibilitatea statului în raporturile investiționale.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, autoritățile publice trebuie să acționeze în timp util, coerent și consecvent atunci când afectează bunuri ori interese patrimoniale, iar o hotărâre judecătorească efectivă trebuie să poată produce efecte reale, nu să fie golită de conținut printr-un fapt împlinit administrativ. În prezenta cauză, menținerea notificării ar transforma controlul judecătoresc într-o formalitate posterioară, după ce raportul contractual a fost desființat, activele preluate și investițiile puse sub controlul statului.

Prin urmare, notificarea este disproporționată, abuzivă și incompatibilă cu standardele constituționale și convenționale aplicabile. Soluția de anulare nu este o favoare acordată reclamantei, ci singura soluție care restabilește legalitatea controlului public asupra contractelor administrative.

TEMEIUL V. Notificarea este actul administrativ central al întregului mecanism de preluare; pozițiile APP/DEI și actele ulterioare confirmă că anularea ei este indispensabilă

Notificarea trebuie anulată deoarece este actul juridic central din care APP și terțul DEI deduc stingerea drepturilor reclamantei și legalitatea Ordinului nr. 241/2024. Nu poate exista o zonă de non-control în care notificarea produce efecte decisive, dar nu poate fi cenzurată ca act administrativ.

Încheierea din 23.10.2023 a respins poziția pârâtei potrivit căreia actul relevant ar fi doar actul de predare-primire. Instanța a reținut că actul tehnico-juridic de predare-primire definitivează încetarea relațiilor contractuale și restituirea contraprestațiilor, însă notificarea de rezoluțiune este producătoare de efecte juridice, executorie și demarează procedura de încetare a raporturilor contractuale. Această constatare este decisive : dacă notificarea este actul care declanșează încetarea raportului, ea trebuie controlată pe fond.

Referința Î.S. „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” la recursul privind inadmisibilitatea acțiunii contra Ordinului nr. 241 confirmă aceeași premisă. Terțul a susținut că Ordinul nr. 241 ar fi doar implementarea practică a notificării și că dreptul de gestiune pretins al reclamantei nu a fost stins prin Ordin, ci prin notificarea nr. 09-05-3132. Această poziție adversă nu poate fi folosită selectiv: dacă dreptul reclamantei a fost stins prin notificare, atunci notificarea este actul defavorabil principal și prezenta acțiune este locul procesual obligatoriu pentru controlul legalității sale.

Această succesiune are consecințe juridice inevitabile. Dacă instanța ar refuza controlul pe fond al notificării, iar acțiunea contra Ordinului ar fi declarată inadmisibilă pentru motivul că Ordinul doar execută notificarea, reclamanta ar fi lipsită complet de acces efectiv la controlul judecătoresc al actului care a stins pretins drepturile sale patrimoniale. O asemenea soluție ar încălca art. 20, art. 39 și art. 189 Cod administrativ, art. 53 Constituție și art. 6 CEDO.

Mai mult, contractul a fost notat/înregistrat în registre publice, iar preluările și radierea/modificarea drepturilor reclamantei nu pot fi justificate printr-o notificare unilaterală ilegală. Dacă drepturile înscrise ori notate sunt afectate, controlul judecătoresc al actului de origine devine indispensabil. În lipsa unei notificări valide, actele ulterioare de preluare, transmitere sau modificare registrală rămân fără fundament juridic.

Prin urmare, instanța trebuie să examineze legalitatea notificării ca act central, nu să amâne controlul asupra unor acte de executare ulterioară. Anularea notificării este remediul care restaurează coerența juridică a întregului lanț administrativ.

VI. NEUTRALIZAREA CONTRAARGUMENTELOR PRINCIPALE

VI.1. Contraargument: notificarea este doar declarație contractuală, nu act administrativ

Acest argument este nefondat. Notificarea a fost emisă de o autoritate publică, în cadrul executării unui contract administrativ și al atribuțiilor sale de administrare a proprietății publice, pentru reglementarea unui caz individual, cu efect direct asupra drepturilor unui destinatar determinat. Ea stinge pretins raportul contractual, creează obligația de restituire a activelor și fundamentează ordinul ulterior de preluare. Aceste efecte corespund art. 10 și an. 11 Cod administrativ. În plus, încheierea din 23.10.2023 a calificat notificarea ca act cu amprentă administrativă, producător de efecte juridice și executoriu. Chiar în ipoteza minimă în care ar fi considerată operațiune administrativă, ea este executorie și controlabilă

conform art. 15 Cod administrativ. Soluția adversă ar crea o zonă de non-control judecătoresc inadmisibilă.

VI.2. Contraargument: pct. 15.3 permite rezoluțiunea după 60 de zile de neprezentare a garanției

Acest argument izolează o clauză și ignoră sistemul contractului. Pct. 15.3 nu spune că APP poate rezilia discreționar și fără procedură; dimpotrivă, condiționează exercitarea dreptului de respectarea contractului și a legii. Contractul conține pct. 19.3, care impune notificare preliminară, perioadă de remediere de 90 de zile și aviz de încasare, și pct. 20.1, care impune constatarea judiciară a nerespectării obligațiilor. O interpretare care ar permite APP să sară peste aceste clauze ar face inutile pct. 19.3 și pct. 20.1, ceea ce este inadmisibil. În contractele administrative, orice ambiguitate privind exercitarea puterii publice trebuie interpretată restrictiv, în favoarea controlului judecătoresc și a protecției destinatarului actului defavorabil.

VI.3. Contraargument: respingerea cererilor de suspendare ar confirma legalitatea notificării

Respingerile cererilor de suspendare nu confirmă legalitatea pe fond a notificării. Suspendarea examinează aparența dreptului și riscul prejudiciului, nu tranșează legalitatea definitivă. Încheierea din 23.10.2023 a respins suspendarea inclusiv pe raționamentul că, până la hotărârea judecătorească definitivă privind neexecutarea, nu există pericol iminent prin punerea în executare a notificării. Această motivare, departe de a valida notificarea, confirmă premisa reclamantei: APP nu putea executa rezoluțiunea fără control judecătoresc asupra neexecutării. Instanța fondului trebuie să analizeze legalitatea actului în condițiile art. 224 Cod administrativ, nu să transforme o încheiere provizorie într-o hotărâre de fond.

VI.4. Contraargument: garanția de doi ani era obligație esențială, iar reclamanta nu a prezentat un instrument unic de doi ani

Obligația trebuie analizată prin scopul ei: acoperirea riscului contractual. Reclamanta a prezentat instrumente succesive, acceptate ori propuse, care acopereau perioada relevantă. APP nu a demonstrat prejudiciu, lipsă efectivă de acoperire, rea-credință ori imposibilitatea de a conta pe executarea viitoare. Cerința unui instrument unic de doi ani, formulată după consumarea unei perioade deja acceptate, s-a transformat într-o cerință retroactivă și imposibilă. Dreptul la rezoluțiune nu se naște din imposibilitatea obiectivă a executării unei cerințe impuse tardiv de autoritate, mai ales când autoritatea a acceptat anterior modul de executare.

VI.5 Contraargument: interesul public în administrarea gărilor justifică preluarea

Interesul public nu autorizează ilegalitatea. În materia contractelor administrative, interesul public impune autorității un standard mai ridicat de legalitate, nu un drept de a ocoli procedura. APP putea proteja continuitatea serviciului public prin măsuri proporționale și prin acțiune judecătorească, nu prin desființare unilaterală fără constatarea neexecutării și tară analiză a investițiilor. A confunda interesul public cu discreția nelimitată a autorității ar transforma art. 159 Cod administrativ într-o excepție generală de la statul de drept.

VI.6. Contraargument: ordinul și preluarea ulterioară au consumat efectele notificării

Faptul împlinit nu validează actul ilegal. Dimpotrivă, dacă Ordinul nr. 241 și preluarea ulterioară sunt construite pe notificare, anularea notificării înlătură fundamentul juridic al lanțului de executare. Autoritatea nu poate crea prin executare un obstacol la controlul judecătoresc al actului de origine. O

soluție contrară ar încuraja autoritățile să execute rapid acte discutabile pentru a face inutilă anularea lor, ceea ce contravine art. 6 CEDO și dreptului la protecție efectivă.

VI.7. STANDARD CONSTITUȚIONAL ȘI CEDO APLICABIL

Aplicarea Codului administrativ trebuie făcută în lumina Constituției și a Convenției Europene a Drepturilor Omului. Art. 20 și art. 53 din Constituție impun acces efectiv la justiție împotriva actelor autorităților publice. Art. 46 și art. 126 protejează proprietatea și investițiile. Art. 6 CEDO garantează accesul la instanță și caracterul efectiv al hotărârii; art. 1 Protocolul nr. 1 protejează bunurile, inclusiv interese patrimoniale și speranțe legitime suficient de bine fundamentate.

În prezenta cauză, reclamanta are un interes patrimonial concret: dreptul de exploatare a activelor, recuperarea investițiilor prin durata contractului, veniturile aferente operării serviciilor și situația juridică înscrisă/notată în registre. Notificarea contestată reprezintă ingerință în acest interes patrimonial. Pentru a fi admisibilă, ingerința trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim și să păstreze un just echilibru. Actul contestat eșuează la toate aceste niveluri: nu respectă contractul și Codul administrativ, nu dovedește dezavantaje grave pentru bunăstarea comună și impune reclamantei o sarcină individuală excesivă pentru o pretinsă neconformitate formală.

O hotărâre care ar menține notificarea fără a analiza aceste standarde ar fi vulnerabilă pentru motivare insuficientă și pentru încălcarea obligației de control efectiv al activității administrative. Instanța trebuie să evite validarea unei ingerințe patrimoniale prin simpla deferență față de autoritate.

VIII. EFECTUL JURIDIC AL ANULĂRII

Anularea notificării nr. 09-05-3132 din 17.05.2022 înlătură actul de origine prin care APP a declarat rezoluțiunea Contractului nr. 3/09. Consecința juridică este că notificarea anulată nu mai poate produce efecte și nu mai poate servi drept temei pentru încetarea contractului, pentru preluarea activelor, pentru radierea/modificarea drepturilor reclamantei în registre sau pentru justificarea Ordinului nr. 241/2024.

Instanța nu trebuie să soluționeze în prezenta cauză toate consecințele patrimoniale ale anulării, dar trebuie să formuleze dispozitivul astfel încât soluția să fie efectivă. O anulare Iară precizarea efectului minim - lipsa aptitudinii notificării de a constitui temei legal pentru încetarea contractului și preluare - ar produce un remediu incomplet și ar risca multiplicarea litigiilor.

IX. ÎNCĂLCAREA PROCEDURII ADMINISTRATIVE ȘI CONTRACTUALE

Legalitatea notificării nr. 09-05-3132 din 17.05.2022 nu poate fi prezumată abstract. Fiind act administrativ individual defavorabil/controlabil, emis de APP pentru a declara rezoluțiunea unui contract administrativ de parteneriat public-privat, notificarea trebuia să fie precedată de o procedură administrativă și contractuală completă, verificabilă și documentată.

În temeiul art. 22, art. 92 și art. 93 Cod administrativ, APP trebuie să probeze faptele și actele aflate exclusiv în sfera sa: inițierea procedurii, informarea reclamantei, audierea, motivarea, analiza probelor, notificarea preliminară, avizul de încasare, expirarea termenelor contractuale, existența temeiului de rezoluțiune și analiza proporționalității. Reclamanta nu poate fi obligată să probeze inexistența unor acte interne pe care numai APP le putea întocmi, păstra și prezenta.

Prin urmare, reclamanta nu a probat:

1. actul de inițiere a procedurii administrative și dovada informării reclamantei despre obiectul și consecințele acesteia;

2. dovada audierii reclamantei înainte de emiterea notificării sau temeiul legal concret al exceptării de la audiere;

3. nota de fundamentare, avizele juridice, procesele-verbale, analiza probelor și motivarea internă care au stat la baza notificării;

4. notificarea preliminară prevăzută de pct. 19.3 din contract, cu dovada comunicării:

5. avizul de încasare, prevăzut de pct. 19.3, cu dovada comunicării;

6. dovada expirării termenului de 90 de zile și a termenului de 30 de zile după avizul de încasare;

7. hotărârea judecătorească prin care s-ar fi constatat neexecutarea obligațiilor reclamantei potrivit pct. 20.1 din contract, dacă APP pretinde că există;

8. toate procesele-verbale ale Comisiei de monitorizare privind garanția, investițiile și executarea contractului;

9. corespondența cu CNPF, SA „Moldasig", CA „General Asigurări", BNM sau bănci comerciale privind posibilitatea unei garanții de doi ani ori a unei garanții retroactive;

10. dovada prejudiciului concret pretins de APP ca urmare a neconformității garanției;

11. analiza de proporționalitate efectuată anterior notificării;

12. actele privind evaluarea investițiilor reclamantei și modalitatea de restituire/compensare a acestora în cazul pretinsei încetări a contractului.

În lipsa acestor probe, instanța urmează să aprecieze omisiunea în detrimentul APP și să rețină că nu este probată: inițierea unei proceduri administrative legale, audierea reclamantei, motivarea completă, parcurgerea procedurii de remediere, existența hotărârii prevăzute de pct. 20.1, posibilitatea garanției retroactive, caracterul esențial și imputabil al pretinsei neexecutări. prejudiciul concret și proporționalitatea rezoluțiunii.

În lipsa acestor probe, notificarea contestată nu poate fi menținută. Neprezentarea dosarului administrativ și contractual nu reprezintă o simplă lacună probatorie, ci confirmă că notificarea a fost emisă fără procedură completă, fără temei contractual născut, fără motivare suficientă și fără verificarea proporționalității. în consecință, soluția legală este anularea notificării nr. 09-05-3132 din 17.05.2022.

X. TESTUL DE DECIZIE CARE TREBUIE PARCURS DE INSTANȚĂ

În final, consideră că instanța trebuie să răspundă expres la cinci întrebări. Aceste întrebări nu sunt retorice; ele sunt criteriile minime ale controlului de legalitate prevăzut de Codul administrativ.

- A existat, înainte de notificare, hotărârea judecătorească de constatare a neexecutării prevăzută de pct. 20.1 din Contract? Dacă nu, dreptul de rezoluțiune nu s-a născut.

- A demonstrat APP parcurgerea completă a pct. 19.3: notificare preliminară, 90 de zile de remediere, aviz de încasare, 30 de zile suplimentare și doar apoi notificare de reziliere? Dacă nu, notificarea este prematură.

- A demonstrat APP că pretinsa neconformitate a garanției a fost o neexccutare esențială, culpabilă și neredresată, nu o imposibilitate retroactivă generată după acceptarea poliței anterioare? Dacă nu, temeiul material al rezoluțiunii lipsește.

- A motivat APP de ce rezoluțiunea unui contract de 25 de ani este măsura necesară și rezonabilă pentru o pretinsă problemă de garanție, deși existau măsuri mai puțin intruzive? Dacă nu, actul încalcă art. 29 Cod administrativ.

Dacă la oricare dintre aceste întrebări răspunsul este negativ, notificarea nu poate fi menținută legal. Dacă instanța omite să răspundă la una dintre ele, hotărârea va avea o vulnerabilitate structurală de motivare, deoarece ar evita exact premisa decisivă a legalității actului contestat.

XI. CONCLUZIE

Notificarea nr. 09-05-3132 din 17.05.2022 nu poate fi menținută fără ca instanța să ignore simultan contractul. Codul administrativ, Codul civil, Constituția și standardele CEDO privind protecția bunurilor și accesul efectiv la justiție. APP nu a demonstrat hotărârea judecătorească de constatare a neexecutării, nu a demonstrat parcurgerea procedurii contractuale de remediere, nu a demonstrat audierea și motivarea completă, nu a demonstrat o neexecutare esențială și nu a demonstrat proporționalitatea măsurii.

Soluția legală, coerentă și executabilă este admiterea acțiunii și anularea notificării. Orice soluție contrară ar trebui să explice cumulativ de ce pct. 20.1 nu se aplică, de ce pct. 19.3 poate fi ignorat, de ce lipsa audierii și motivării nu contează, de ce o cerință retroactivă și imposibilă poate genera rezoluțiune, de ce o neconformitate formală poate justifica desființarea unui PPP strategic și de ce notificarea poate stinge drepturi patrimoniale fără control efectiv. O asemenea motivare nu poate fi construită fără a contrazice probele și normele aplicabile.

Pentru aceste motive, reclamanta solicită admiterea integrală a revendicărilor formulate la capitolul I.

Pîrîtul – Agenția Proprietății Publice, la 11.11.2025 a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 107-112, Vol.III).

Persoana terță : ÎS „Gările și Stațiile Auto", la 30.04.2026 a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia (f.d. 142-145, Vol.III).

În ședința de judecată de examinare şi soluționare în fond a acțiunii, r/SRL „Gările Auto Moderne" – avocatul Andrei Iosip, a solicitat admiterea acțiunii pe motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

R/pîrîtului, Agenția Proprietății Publice – Irina Malanciuc, în ședința de judecată de examinare şi soluționare în fond a acțiunii, nu a recunoscut acțiunea solicitând respingerea acesteia pentru motivele invocate în referința anexată la dosar.

R/persoanei terțe : ÎS „Gările și Stațiile Auto" – avocatul Vasile Lungu, în ședința de judecată a solicitat admiterea acțiunii.

R/persoanei terțe : ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului", în ședința de judecată nu s-a prezentat, instanța, în temeiul art.218 lit. d) Cod Administrativ, a dispus soluționarea acțiunii în lipsă.

Examinînd cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată conchide că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 20 Cod Administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod. În sensul respectiv, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Astfel, instanța reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată inter/alia de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. La caz, aceste condiții de încălcare a dreptului vătămat prin activitatea administrativă a Agenției Proprietății Publice este întrunit şi în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ – accesul liber la justiție.

Conform art. 5 Cod Administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 189 Cod Administrativ, (1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Conform art.206 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Temeiurile generale de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ sunt următoarele : - prezența unui act administrativ individual defavorabil comunicat destinatarului; - existența unui drept vătămat propriu al reclamantului pretins încălcat prin actul administrativ individual defavorabil; - respectarea procedurii prealabile de revocare/anulare a actului administrativ individual defavorabil în fața autorității publice; - competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ.

Conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Astfel, Notificarea nr. 09-05-3132 din 17.05.2022 cu privire la rezoluţiunea contractului de parteneriat public-privat nr. 3/09 din 17.12.2018 privind modernizarea şi eficientizarea activităţii ÎS „Gările şi Staţiile Auto” (f.d.72-74, Vol.I), constituie în sine act administrativ individual defavorabil pentru SRL „Gările Auto Moderne”, or aceasta reprezintă o măsură oficială întreprinsă de Agenția Proprietății Publice pentru reglementarea unui caz individual în domeniul public – rezoluţiunea contractului de parteneriat public-privat nr. 3/09 din 17.12.2018 privind modernizarea şi eficientizarea activităţii ÎS „Gările şi Staţiile Auto”, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice prin stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

SRL „Gările Auto Moderne” revendică apărarea drepturilor sale pe care le-a obținut în baza contractului de parteneriat public-privat nr. 3/09 din 17.12.2018 privind modernizarea şi eficientizarea activităţii ÎS „Gările şi Staţiile Auto” (f.d.11-53, Vol.I), urmărind scopul de a menține valabilitatea acestui contract și a drepturilor rezultate din el în volumul existent, pînă la emiterea de către Agenția Proprietății Publice a notificării de rezoluțiune contestate, ceea ce denotă adminisibilitatea acțiunii și în baza temeiul prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

Conform art.208 Cod Administrativ, (1) În cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

În speță, instanța constată că, în cadrul de pregătire pentru dezbateri judiciare pîrîta a depus referință, invocînd argumentele privind netemeinicia acțiunii, iar în ședința de judecată reprezentantul a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, neinvocând o altă opinie, ceea ce denotă că depunerea cererii prealabile nu va influența la reexaminarea chestiunii privind anularea Notificării nr. 09-05-3132 din 17.05.2022. Or, procedura prealabilă a fost concepută ca o cale ce poate oferi persoanei vătămate posibilitatea de a obține mai rapid rezolvarea diferendului prin recunoașterea dreptului sau interesului legitim vătămat fără mijlocirea instanței.

Or, în cazul dat în cadrul examinării cauzei organul emitent s-a expus privind respingerea anulării Notificării nr. 09-05-3132 din 17.05.2022, deci depunerea cererii prealabile va duce la tergiversarea examinării legalității acțiunilor pîrîtului, știind cu certitudine opinia autorității publice.

Potrivit art. 209 Cod Administrativ, (1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

(2) Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acţiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

În atare circumstanțe, instanța constată că, acţiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamantă la instanța competentă jurisdicţional şi teritorial, este înaintată în termenul legal, a utilizat corect tipul acțiunii în contestare - art. 206 Cod Administrativ, pentru revendicarea drepturilor sale.

Prin urmare, instanța consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod Administrativ, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Exercitând controlul judiciar al actului administrativ contestat din perspectiva argumentelor participanților la proces, în limitele obiectului acțiunii și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecății, instanța conchide că acesta este legal, conform raționamentelor ce succed infra.

Materialele cauzei denotă că, la 17.12.2018 între Agenția Proprietății Publice în calitate de Partener public și SRL „Gările Auto Moderne” în calitate de Partener privat, a fost semnat Contractul de parteneriat public-privat privind modernizarea și eficientizarea activității Î.S. „Gările și Stațiile Auto” nr. 3/09 (f.d.11-53, Vol.I).

Conform pct.2.6 din contract : Termenul Contractului de parteneriat public-privat este de 25 ani. Termenul de valabilitate începe pe data nu mai târziu de 17 decembrie 2018 și se termină la data nu mai târziu de 17 decembrie 2043.

Pct.5.3 Termenul de finalizare a lucrărilor de modernizare a obiectelor prevăzute în punctul 5.1. din prezentul Contract, nu va depăși 3 (trei) ani de la data semnării prezentului Contract.

Din conținutul contractului de parteneriat public-privat privind modernizarea și eficientizarea activității Î.S. „Gările și Stațiile Auto” nr. 3/09 din 17 decembrie 2018, derivă că, a fost stabilită obligația de constituire a unor garanții care vor asigura executarea corespunzătoare a obligațiilor asumate de părți în baza contractului.

Astfel, la pct.15 din contract, părțile au stabilit garanții de bună execuție a acestuia.

Pct. 15.1.1 din Contract prevede că : Partenerul privat se obligă să garanteze finanțarea parteneriatului public-privat instituit prin prezentul Contract pe întreaga perioadă de valabilitate a acestuia, în volum și termenele prevăzute de pct. 8.3 din prezentul Contract, prin constituirea garanției de bună execuție a Contractului, eliberată de o bancă sau de o companie de asigurări, pentru perioada investițională indicată în Anexa nr. 3 la prezentul Contract.

Pct. 15.1.2 al Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018, prevede că : Pentru garantarea realizării investițiilor de implementare a parteneriatului public-privat, Partenerul privat va constitui o garanție cu valoarea de 5 mil. lei pentru fiecare an investițional. Garanția pentru anul trei investițional va fi prezentată cu termen de valabilitate de doi ani.

Potrivit pct. 15.1.3 al Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018 : Garanțiile pentru anii doi și trei investiționali vor fi prezentate cu 30 zile înainte de termenul de expirare a garanțiilor instituite pentru primul an investițional și respectiv al doilea an investițional.

Totodată, prin contract părțile au stabilit și sancțiunile care urmează a fi aplicate în cazul neconstituirii garanțiilor, și anume, au indicat că : pct. 15.3 al Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018 : neconstituirea de către Partenerul privat a garanțiilor solicitate pentru investițiile asumate în volumul și termenele prevăzute în prezentul Contract sau nerespectarea obligațiilor contractuale ce se referă la volumul și termenele investițiilor, servesc temei pentru rezilierea Contractului.

Materialele dosarului administrativ denotă că, la 20.02.2019, prin demersul nr. 242, Partenerul privat – SRL „Gările Auto Moderne” a prezentat Polița de asigurare facultativă a răspunderii contractuale nr. ARF/19-01, eliberată de către S.A. „MOLDASIG”, termen de asigurare : 20.02.2019 - 19.02.2020, pentru primul an investițional (fila nr.66, 70, dos.administrativ).

Prin demersul nr. 332 din 20.01.2020, Partenerul privat – SRL „Gările Auto Moderne” a prezentat, pentru anul doi investițional, Garanția bancară, eliberată de către B.C. „Moldindconbank” S.A., sucursala „Premium”, demersul nr. 07-20/56 din 20.01.2020, termen de garanție : 19.01.2020 - 18.01.2021 (fila nr. 71, 71-verso, dos.administrativ).

La 20.01.2021, pentru anul trei investițional, Partenerul privat – SRL „Gările Auto Moderne” a prezentat Scrisoarea de garanție nr. 01/2021 de bună execuție și Polița de asigurare facultativă de garanții contractuale nr. AG/21-01, eliberată de către C.A. „MOLDASIG” S.A., perioadă de asigurare : 21.01.2021 - 19.01.2022 (fila nr. 73, dos.administrativ).

Prin urmare, se atestă că : polița de asigurare facultativă a răspunderii contractuale nr. ARF/19-01 din 20.02.2019 a fost prezentată cu o întârziere mai mare de 30 zile, contrar prevederilor pct. 15.1.3 al Contractului nr. 3/09; în al doilea an investițional contrar prevederilor pct. 15.1.3 al Contractului nr. 3/09, Garanția bancară din 20.01.2020 a fost prezentată cu o întârziere de 30 zile, iar în al treilea an investițional, Polița de asigurare facultativă a răspunderii contractuale nr. AG/21-01 din 20.01.2021 a fost prezentată doar pentru un an și cu o întârziere mai mare de 30 zile, contrar prevederilor pct. 15.1.2 coroborat cu pct. 15.1.3 al Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018.

În cadrul ședinței Comisiei de monitorizare a Contractului de parteneriat public-privat nr.3/09 din 17.12.2018, în cadrul căreia a fost discutat : 1. Examinarea chestiunii cu privire la executarea Planului investițional de către SRL „Gările Auto Moderne” pentru anii 2020 - 2021; 2. Examinarea cererilor SRL „Gările Auto Modeme” nr. 253 din 17.06.2021 și 286 din 02.07.2021; 3. Aspecte privind prezentarea garanției de bună execuție a Contractului de parteneriat public-privat; 4. Demararea procedurii de conciliere a părților în temeiul încheierii instanței de judecată din 07.10.2021; 5. Alte subiecte legate de realizarea contractului de parteneriat public-privat; prin Decizia de la pct. 3 al procesului-verbal nr. 5 din

14.12.2021, s-a dispus că : Se suspendă examinarea chestiunii privind constituirea Garanției de bună execuție a Contractului de parteneriat public-privat pînă la prezentarea copiei Contractului de asigurare (fila nr. 75-78, dos.administrativ).

La respectiva ședință, atît Agenția Proprietății Publice, în calitate de Partener public, cît și Comisia de monitorizare a Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018 nu au acceptat Scrisoarea de garanție nr. 01/2021 de bună execuție și Polița de asigurare facultativă de garanții contractuale nr. AG/21-01, eliberată de către C.A. „MOLDASIG" S.A., perioadă de asigurare : 21.01.2021 - 19.01.2022.

Totodată, reprezentantul SRL „Gările Auto Moderne" – Iurie Moruz, în cadrul ședinței a acceptat prezentarea, în termen proxim, a copiei Contractului de asigurare cu Compania „MOLDASIG" S.A., dat fiind faptul că, până la acel moment, documentul în cauză nu a fost solicitat de Partenerul public (fila nr. 76, dos.administrativ).

Agenția Proprietății Publice, primind în format electronic la 10.02.2022 copia Contractului de asigurare facultativă a garanțiilor contractuale nr. AG/21-01 din 20.01.2021.

Pe motiv că conform pct. 5.2 al Contractului de asigurare facultativă a garanțiilor contractuale nr. AG/21-01 din 20.01.2021, încheiat cu C.A. „MOLDASIG" S.A., termenul de valabilitate a contractului era expirat data de 19.01.2022, prin demersul nr. 09-04-870 din 11.02.2022 (fila nr. 94-verso, dos.administrativ), Agenția Proprietății Publice, în calitate de Partener public, a solicitat SRL „Gările Auto Moderne", să prezinte garanția de bună execuție a contractului și copia noului contract de asigurare facultativă a acesteia, cerință ce derivă din pct. 15.1.2 Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018.

La 15.02.2022, Agenția Proprietății Publice, a solicitat repetat SRL „Gările Auto Moderne", să prezinte Garanția de bună execuție a Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018 însoțită de Contractul de asigurare facultativă a acesteia (fila nr. 107, dos.administrativ).

De către SRL „Gările Auto Moderne" fiind prezentate în original Garanția nr. 01/2022 de bună execuție din 03.02.2022 (fila nr. 86, dos.administrativ) și Polița de asigurare de garanții GF/22-01 din 03.02.2022 (fila nr. 85-verso, dos.administrativ), semnate de C.A. „General Asigurări" S.A., anexe la Contractul nr. GF/22-01 de asigurare de garanții de bună execuție din 03.02.2022, acestea fiind examinate Agenția Proprietății Publice, ultima constatînd clauze străine obiectului Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018, existența unor riscuri de procedură privind tragerea spre plată a garanției de bună execuție, prin demersul nr. 09-05-1114 din 22.02.2022, a înaintat propuneri de modificare a Contractului nr. GF/22-01 din 03.02.2022, conform pct. 15.9 din Contract (fila nr. 108-109, dos.administrativ).

În cadrul consultărilor din 02.03.2022 și 04.03.2022, pe marginea modificării Contractului nr. GF/22- 01 din 03.02.2022, la întrebarea : Dacă clauzele contractuale din pct. 2.1 și pct. 2.4 prin prisma pct. 6.1 al Contractului nr. GF/22-01 din 03.02.2022, acoperă riscurile asigurate conform pct. 15.3 al Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018: *în situația când Partenerul privat nu-și respectă obligațiile prevăzute în prezentul Contract, pentru oricare din etapele de implementare a parteneriatului public-privat, prevăzut în pct. 5.1 din prezentul Contract, Partenerul public va avea dreptul să execute în totalitate garanția de bună execuție constituită în acest scop ?* reprezentantul C.A. „General Asigurări" S.A. a menționat că, conform Poliței de asigurare de garanții GF/22-01 din 03.02.2022, perioada de asigurare a Contractului nr. GF/22-01 din 03.02.2022 este din ora 00.00 - 20.01.2022 până la ora 24.00 - 19.01.2023. Astfel, Contractul nr. GF/22-01 din 03.02.2022 nu acoperă riscurile ca rezultat al neexecutării obligațiunilor investiționale asumate conform Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018, pentru perioada 20.01.2021 - 19.01.2022.

Este de menționat însă că, conform pct. 15.1.2 al Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018 : Garanția pentru anul trei investițional conform contractului urma a fi prezentată cu termen de valabilitate de doi

ani.

Prin Decizia pct. 1 al procesului-verbal nr. 6 din 29.03.2022 al ședinței Comisiei de monitorizare a Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018, s-a dispus : Partenerul privat va prezenta, pentru al treilea an investițional, Garanția bancară pentru buna execuție a Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018, care va acoperi inclusiv perioada 20.01.2021 - 19.01.2022, până vineri, data de 08.04.2022 (fila nr. 117-122, dos.administrativ).

La 12.04.2022, Agenția Proprietății Publice, a solicitat garantarea bunei execuții a Contractului prin constituirea unei garanții de bună execuție eliberată de o bancă comercială conform pct. 15.1.1 al Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018, care să acopere inclusiv perioada 20.01.2021 - 19.01.2022, cerință ce derivă din pct. 15.1.2 al Contractului nominalizat (fila nr. 123, dos.administrativ), însă fără careva rezultat, astfel în legătură cu lipsa garanției de bună execuție a Contractului prin constituirea unei garanții de bună execuție eliberată de o bancă comercială, fiind invocate pct. 15.1.2, pct. 15.3 din Contract, art. 23 alin. (2) al Legii nr. 179/2008 cu privire la parteneriatul public-privat, pct. 20.1 și pct. 28 al Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018, prin demersul nr. 09-05-3132 din 17.05.2022, Agenția Proprietății Publice a notificat Partenerul privat despre rezoluțiunea Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018, din data de 20.08.2022 (fila nr. 124-125, dos.administrativ).

Prin demersul din 30.05.2022, Reclamanta a solicitat revocarea notificării privind rezoluțiunea Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018 și sistarea procedurii inițiate (fila nr. 126-127, dos.administrativ).

Iar prin scrisoarea din 06.07.2022, Reclamanta a solicitat :

1. A revoca notificarea nr. 09-05-3132 din 17 mai 2022 în acord cu care Agenția Proprietății Publice a declarat rezoluțiunea anticipată a contractului de parteneriat public-privat nr. 3/09 din 17 decembrie 2018 privind modernizarea și eficientizarea activității filialelor Î.S. „Gările și Stațiile Auto” din considerente de neprezentare a garanției de bună execuție cu valabilitate de doi ani pentru anul investițional trei;

2. A lua act de faptul că, în cazul revocării notificării indicate la pct. 1 al prezentei, partenerul privat SRL „Gările Auto Moderne” este de acord să garanteze disponibilitatea mijloacelor proprii în valoare de 5 mln de lei pentru acoperirea prejudiciile cauzate în legătură cu o eventuală constatare a neexecutării obligațiile asumate în partea termenilor și volumului investițiilor (fila nr. 128-129, dos.administrativ).

Drept urmare, prin scrisoarea din 27.07.2022, Agenția Proprietății Publice a prezentat SRL „Gările Auto Moderne”, rechizitele bancare în vederea constituirii garanții de bună execuție a Contractului, aferente anului trei investițional, care să acopere inclusiv perioada 20.01.2021 - 19.01.2022, în sumă de 5 mil lei, pentru acoperirea în caz de constatare a neexecutării obligațiilor asumate în partea termenilor și volumului investițiilor, conform prevederilor pct. 15.1.2 al Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018 (fila nr. 130, dos.administrativ).

Ulterior, la 11.08.2022, SRL „Gările Auto Moderne”, a informat Agenția Proprietății Publice că a depus o Cerere de chemare în judecată, contestând notificarea de rezoluțiune a Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018, expediată prin demersul nr. 09-05-3132 din 17.05.2022 (fila nr. 131, dos.administrativ).

Astfel se atestă că, SRL „Gările Auto Moderne”, urmînd să asigure constituirea garanției pentru anul trei investițional ce urma a fi prezentată cu termen de valabilitate de doi ani consecutivi, aceasta obligație nu a fost îndeplinită conform prevederilor contractuale.

Conform art. 2 al Legii nr.179 din 10.07.2008 cu privire la parteneriatul public-privat, În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică : *partener public* - persoană juridică de drept public sau asociaţie a acestei persoane care stabileşte un raport de parteneriat public-privat;

partener privat- persoană juridică de drept privat sau persoană fizică şi/sau asociaţie a acestora, care a devenit, în condiţiile legii, parte într-un parteneriat public-privat;

parteneriat public-privat - contract de lungă durată, încheiat între partenerul public şi partenerul privat pentru desfăşurarea activităţilor de interes public, fondat pe capacităţile fiecărui partener de a repartiza corespunzător resursele, riscurile şi beneficiile.

Conform art. 17 al Legii nr.179 din 10.07.2008, (1) Parteneriatul public-privat se bazează pe cooperarea între partenerul public şi partenerul privat avînd ca scop sporirea eficienţei patrimoniului public, fiecare partener asumîndu-şi riscuri şi responsabilităţi concrete. (2) Obiect al parteneriatului public-privat pot fi orice bunuri ,inclusive cele atribuite domeniului public, lucrare, serviciu public sau funcţie exercitată de partenerul public, cu excepţia celor interzise expres de lege. (3) Parteneriatul public-privat poate fi constituit avînd ca obiect elemente ale infrastructurii şi/sau servicii de utilitate publică existente sau crearea acestora.

Conform art. 22 al Legii nr.179 din 10.07.2008, (1) Partenerul public efectuează control anual asupra modului de realizare a parteneriatului public-privat, inclusiv prin desemnarea unui auditor independent. (2) Partenerul privat este obligat să asigure partenerului public accesul liber la obiectul parteneriatului public-privat, precum şi la toate informaţiile şi documentele aferente realizării parteneriatului public-privat. (3) Încălcarea clauzelor contractuale şi orice alte abateri identificate prin control, efectuat conform alin. (1) şi (2), se înlătură imediat sau în termenul convenit prin acord scris încheiat între partenerul public şi partenerul privat. (4) Controlul realizării parteneriatului public-privat îl poate exercita şi organele de control-audit ale statului în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Conform art. 23 al Legii nr.179 din 10.07.2008, (1) Partenerul privat este responsabil de executarea obligaţiilor asumate în cadrul parteneriatului public-privat. În cazul în care parteneriatul public-privat are la bază construcţia sau reconstrucţia elementelor infrastructurii şi/ sau a obiectelor ce asigură prestarea serviciilor de utilitate publică, partenerul privat este responsabil de calitatea construcţiei sau a reconstrucţiei obiectului parteneriatului public-privat, inclusiv de respectarea cerinţelor faţă de documentaţia de proiect, documentaţia tehnică şi de reglementare tehnică. (2) ln cazul în care una dintre părţi nu respectă obligaţiile asumate sau în cazul incapacităţii ei de a îndeplini aceste obligaţii, cealaltă parte este îndreptăţită să ceară rezilierea contractului, cu respectarea unui termen de preaviz de cel puţin 3 luni. 3) Părţile poartă răspundere pentru modificarea unilaterală a condiţiilor de executare a contractului de parteneriat public-privat. Dacă, prin modificarea condiţiilor de realizare a parteneriatului public-privat, s-au adus prejudicii unuia dintre parteneri, partea vinovată va fi obligată să repare aceste prejudicii.

Art.13 Cod administrativ, dă definiția contractului administrativ, prevăzând că, contractul administrativ este contractul care poate da naştere, modifica sau stinge un raport juridic de drept public, dacă legea nu prevede altfel.

Conform art.154 Cod administrativ, (1) Un raport juridic în domeniul dreptului public poate fi întemeiat, modificat sau stins prin contract administrativ, dacă aceasta nu contravine prevederilor legii. În special, autoritatea publică poate încheia, în locul emiterii unui act administrativ individual, un contract administrativ cu persoana căreia i-ar fi adresat actul administrativ.

Iar în corespundere cu art.159 Cod administrativ, (1) Dacă după încheierea contractului administrativ situația care a stat la baza încheierii lui s-a schimbat într-atât de considerabil încât părțile, prevăzând această schimbare, nu ar fi încheiat contractul sau l-ar fi încheiat în alte condiții, atunci, luând în considerare toate împrejurările situației survenite, în special repartizarea contractuală sau legală a riscurilor, poate fi cerută ajustarea contractului în măsura în care nu se poate pretinde unei părți menținerea neschimbată a contractului. Prevederile art. 623 din Codul civil se aplică corespunzător. (2)

Autoritatea publică poate, de asemenea, rezilia contractul pentru a preveni sau a înlătura dezavantajele grave care împiedică bunăstarea comună. Rezilierea trebuie făcută în formă scrisă și motivată. În privința temeiurilor, procedurii și efectelor rezilierii contractului administrativ se aplică corespunzător prevederile art. 733–735, 737, 741–746 și 748 din Codul civil.

Art.161 Cod administrativ, În măsura în care din art.154–160 nu rezultă derogări, se aplică celelalte prevederi din prezentul cod. Suplimentar se aplică corespunzător normele dreptului civil.

Din sensul normelor legale citate supra derivă că, în cazul în care între părți a fost încheiat un contract administrativ, părțile pot să-l rezoluționeze în baza dispozițiilor Codului Civil.

Instanța reține, că art. 7 alin. (4) din Codul Civil în redacția în vigoare din 01 martie 2019, reieșind din condițiile speței, urmează a fi aplicate în strictă corespundere cu dispozițiile art. 7 alin. (5) Codul Civil, care statuează în mod expres, că în situaţiile prevăzute la alin.(4), dispoziţiile legii noi se aplică modalităţilor de exercitare a drepturilor sau de executare a obligaţiilor, precum şi de înstrăinare, preluare, transformare sau de stingere a acestora.

Este cert că litigiului deferit judecății în prezenta speță, îi sunt aplicabile prevederile legislației civile în redacția în vigoare din 01 martie 2019, motiv pentru care, instanța urmează să verifice, dacă au existat temeiuri pentru rezoluţiunea contractului de parteneriat public-privat nr. 3/09 din 17.12.2018.

Astfel, conform art. 901 alin. (1) lit. d) Codul Civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: […] d) să recurgă la rezoluțiunea contractului.

Conform art. 915 Codul Civil, rezoluțiunea pentru neexecutare are loc cînd se întemeiază pe dispozițiile art. 916, 917, 918 sau 919, precum și cînd se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligației contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluțiune.

Potrivit art. 916 Codul civil, creditorul are dreptul la rezoluțiune dacă neexecutarea de către debitor a obligației contractuale este esențială.

Neexecutarea obligației contractuale este esențială în unul dintre următoarele cazuri : a) ea privează în mod substanțial creditorul de ceea ce se putea aștepta în baza contractului, în raport cu întregul raport contractual sau tranșa supusă rezoluțiunii, cu excepția cazului în care la momentul încheierii contractului debitorul nu a prevăzut și nici nu putea să prevadă în mod rezonabil acel rezultat; b) executarea întocmai a obligației ține de esența contractului; c) ea este intenționată sau din culpă gravă; d) dă creditorului motiv să creadă că nu poate conta pe executarea din partea debitorului în viitor.

Art. 917 alin. (1) stabilește că, creditorul are dreptul la rezoluțiune în caz de neexecutare a obligației contractuale dacă i-a acordat debitorului, prin notificare, un termen suplimentar rezonabil pentru executare, iar debitorul nu a executat în acest termen.

În accepțiunea prevederilor art. 921 Codul Civil, dreptul la rezoluțiune se exercită de către partea îndreptățită prin declarație scrisă notificată celeilalte părți contractante Partea îndreptățită, dacă invocă un interes justificat, poate, în locul rezoluțiunii conform alin. (1), să ceară instanței de judecată să declare rezoluțiunea prin hotărîre judecătorească. În condițiile Codului de procedură civilă, partea îndreptățită poate modifica acțiunea în declarare a rezoluțiunii într-o acțiune în executare silită a obligației contractuale și invers. În cazul în care notificarea făcută conform art. 917 prevede rezoluțiunea de plin drept dacă debitorul nu execută în termenul suplimentar acordat prin notificare, rezoluțiunea operează, fără vreo altă declarație, la expirarea respectivului termen sau a unei perioade rezonabile după notificare (care trebuie să fie mai lungă decît termenul acordat prin notificare).

Normele legale citate supra stabilesc expres, că creditorul poate rezoluționa contractul în cazul în care, debitorul nu-și execută obligațiile asumate prin contract, iar neexecutarea obligațiilor are un caracter

esențial.

Conform prevederilor contractului de parteneriat public-privat nr. 3/09 din 17.12.2018 privind modernizarea şi eficientizarea activităţii ÎS „Gările şi Staţiile Auto” :

pct. 15.1.1 - *Partenerul privat se obligă să garanteze finanțarea parteneriatului public-privat instituit prin prezentul Contract pe întreaga perioadă de valabilitate a acestuia, în volum și termenele prevăzute de pct. 8.3 din prezentul Contract, prin constituirea garanției de bună execuție a Contractului, eliberată de o bancă sau de o companie de asigurări, pentru perioada investițională indicată în Anexa nr. 3 la prezentul Contract.*

Pct. 15.1.2 - *Pentru garantarea realizării investițiilor de implementare a parteneriatului public-privat, Partenerul privat va constitui o garanție cu valoarea de 5 mii lei pentru fiecare an investițional. Garanția pentru anul trei investițional va fi prezentată cu termen de valabilitate de doi ani.*

Pct. 15.1.3 - *Garanțiile pentru anii doi fi trei investiționali vor fi prezentate cu 30 zile înainte de termenul de expirare a garanțiilor instituite pentru primul an investițional fi respectiv al doilea an investițional.*

Pct. 15.3 - *neconstituirea de către Partenerul privat a garanțiilor solicitate pentru investițiile asumate în volumul și termenele prevăzute în prezentul Contract sau nerespectarea obligațiilor contractuale ce se referă la volumul și termenele investițiilor, servesc tentei pentru rezilierea Contractului.*

Este cert și faptul, că la 12.04.2022, Agenția Proprietății Publice, a solicitat garantarea bunei execuții a Contractului prin constituirea unei garanții de bună execuție eliberată de o bancă comercială conform pct. 15.1.1 al Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018, care să acopere inclusiv perioada 20.01.2021 - 19.01.2022, cerință ce derivă din pct. 15.1.2 al Contractului nominalizat (fila nr. 123, dos.administrativ), însă în termenul stabilit, SRL „Gările Auto Moderne” nu și-a onorat obligațiile contractuale.

În aceste condiții, instanța conchide că, SRL „Gările Auto Moderne” a admis neexecutarea obligațiilor asumate în baza contractului de parteneriat public-privat nr. 3/09 din 17.12.2018 privind modernizarea şi eficientizarea activităţii ÎS „Gările şi Staţiile Auto”, care se circumscriu necesității prezentării garanției de bună execuție, or, în vederea asigurării interesului public, cu respectarea dispozițiilor art. 159 alin. (2) Codul administrativ, Agenția Proprietății Publice corect a dispus rezoluțiunea contractului pentru a preveni sau a înlătura dezavantajele grave care împiedică bunăstarea comună, bunăstarea comună a tuturor cetățenilor Republicii Moldova.

Nu pot fi reținute argumentele reclamantei precum că, Agenția Proprietății Publice nu a respectat cerințele minime de legalitate a activității administrative desfășurate, or, prin înscrisurile cauzei se confirmă în mod cert, că partenerul privat a fost notificat despre garantarea bunei execuții a Contractului prin constituirea unei garanții de bună execuție eliberată de o bancă comercială conform pct. 15.1.1 al Contractului nr. 3/09 din 17.12.2018, care să acopere inclusiv perioada 20.01.2021 - 19.01.2022, cerință ce derivă din pct. 15.1.2 al Contractului nominalizat, precum și i-a acordat termen suficient pentru a constitui garanțiile prevăzute de contract.

În conformitate cu art. 21, 22 și 225 Cod Administrativ, instanța exercită un control deplin de legalitate asupra actului administrativ contestat, verificând: competența autorității publice; respectarea procedurii administrative; existența temeiului de fapt; corecta aplicare a temeiului de drept; respectarea principiilor generale ale dreptului administrativ, inclusiv proporționalitatea, securitatea juridică și protecția drepturilor fundamentale.

De asemenea, instanța nu poate substitui autoritatea publică în aprecierea oportunității actului administrativ, ci doar verifică legalitatea acestuia, inclusiv dacă marja de apreciere a fost exercitată în

mod arbitrar sau abuziv.

Instanța relevă că actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate. Astfel, reclamanta avea obligația de a demonstra caracterul nelegal al actului contestat. Or, aceasta s-a limitat la contestarea generală a concluziilor autorității, fără a prezenta probe concrete care să infirme constatările acesteia.

Având în vedere toate considerentele expuse, instanța conchide că actul administrativ contestat a fost emis de o autoritate competentă; procedura administrativă specială a fost respectată; există un temei de fapt suficient; temeiul de drept a fost corect aplicat; nu a fost încălcat principiul proporționalității; drepturile reclamantei nu au fost vătămate în mod nejustificat.

Argumentele reclamantei, nu pot fi reținute de către instanța de judecată ca temei de ilegalitate a actului defavorabil contestat, deoarece reclamanta interpretează lato sensu normele pe cale le consideră relevante. Iar scopul primordial al instituției contenciosului administrativ, după cum s-a invocat și supra, este prestabilit de legiuitor și presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităţilor publice, ordonarea activităţii autorităţilor publice. Respectiv, ca acțiunea în contencios administrativ promovată de reclamantă să fie pasibilă de admis, reclamanta urma să identifice pretinse ilegalități și/sau abuzuri admise de către pârât la emiterea actului contestat, ceea ce nu s-a identificat în speță. Or, actul contestat și activitatea administrativă desfășurată de către autoritatea publică pârâtă este conformă principiului legalității (art.21 Cod administrativ), nefiind identificat de către instanța de judecată nici un abuz din partea autorității publice pârâte în desfășurarea activității administrative care s-a finalizat cu emiterea actului defavorabil contestat de reclamantă. Prin urmare, acțiunea reclamantei urmează a fi respinsă, deoarece actul defavorabil emis este legal.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Din considerentele menţionate supra, instanța ajunge la concluzia de a respinge acțiunea înaintată de către SRL „Gările Auto Moderne”, ca fiind neîntemeiată, or pîrîtul prin argumentele şi probele anexate la materialele cauzei a demonstrat legalitatea actului contestat.

Distinct, cu privire la solicitarea reclamantei privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța reține că, potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se acordă părții care a câștigat procesul, la cererea acesteia. Întrucât cererea de chemare în judecată formulată de SRL „Gările Auto Moderne” împotriva Agenției Proprietății Publice, persoane terțe : ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”, ÎS „Gările și Stațiile Auto”, cu privire la anularea actului administrativ a fost respinsă integral ca neîntemeiată, reclamanta nu are calitatea de parte care a obținut câștig de cauză. În consecință, pretenția privind compensarea cheltuielilor de judecată urmează, de asemenea, a fi respinsă.

Conform art.224 alin.(1) lit.f) Codul Administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri : respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către SRL „Gările Auto Moderne” împotriva Agenției Proprietății Publice, persoane terțe : ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”, ÎS „Gările și Stațiile Auto”, cu privire la anularea actului administrativ - Notificarea nr. 09-05-3132 din 17.05.2022 cu privire la rezoluţiunea contractului de parteneriat public-privat nr. 3/09 din 17.12.2018 privind modernizarea şi eficientizarea activităţii ÎS „Gările şi Staţiile Auto”, încasarea cheltuielilor de judecată, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru